

ก้าวไกล *Big Bang*

ถอดชนวน 6 ระเบิดเวลา
สร้างประเทศไทยก้าวไกลกว่าเดิม

เศรษฐกิจปิดโอกาส

บันทึกร่างกฎหมาย
ที่พรรคก้าวไกลยื่นต่อสภาผู้แทนราษฎร
กรกฎาคม 2566 - มีนาคม 2567

ถอดชนวน 6 ระเบิดเวลา

สร้างประเทศไทย ก้าวไกลกว่าเดิม

ไม่ว่าเราจะหมั่นเข้มนาฬิกากลับไปกี่ครั้ง เวลาก็ยังเดินไปข้างหน้าเสมอ

แต่เวลาที่เดินหน้า ไม่ได้หมายถึงโอกาสแห่งการเปลี่ยนแปลงเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม ทุกวินาทีที่ประเทศไทยถูกจุดรั้งจากการเปลี่ยนแปลงตามเสียงเรียกร้องของประชาชน คือทุกวินาทีที่เราเสียโอกาส

- โอกาสที่เด็กๆ จะได้เรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพ
  - โอกาสที่เด็กหนุ่มจะได้เดินตามความฝัน ไม่ต้องถูกกักขังในระบบบังคับเกณฑ์ทหาร
  - โอกาสที่นักวิจัยจะกลายเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สร้างนวัตกรรมที่จะพาไทยไปแข่งขันในเวทีโลก
  - โอกาสที่ชานาจะได้มีที่ทำกินของตัวเอง
  - โอกาสที่คนหลากหลายทางเพศจะได้ใช้ชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับทุกคน
  - โอกาสที่คนชาติพันธุ์จะได้หลุดพ้นจากสภาวะพลเมืองชั้นสอง
  - โอกาสที่คนสูงวัยจะได้ใช้ชีวิตอย่างสบายด้วยระบบสวัสดิการรัฐ
- หลังจากทำงานหนักมาทั้งชีวิต

2 ทศวรรษ ที่ประเทศไทยอยู่ในวังวนของความขัดแย้งแก่งแย่งอำนาจทางการเมือง ปัญหาใหญ่ที่สุดของผู้มีอำนาจ คือการรักษาตัวรอด รักษาโครงสร้างเครือข่ายที่เอื้อต่อผลประโยชน์ของตน โดยละเลยปัญหาของประชาชน ละเลยความเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก อันนำมาซึ่งความท้าทายใหม่ ๆ ตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ไปจนถึงโรคระบาด และเทคโนโลยี AI

ผลที่ตามมาคือ ประชาชนไทยถูกทิ้งให้ต่อสู้ดิ้นรนตามอัตภาพ เผชิญกับคุณภาพชีวิตที่ตกต่ำ เศรษฐกิจที่โตช้ากว่าค่าเฉลี่ยโลก และรั้งท้ายประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน ในวันที่โลกกำลังหาวิธีรับมือปัญหาของศตวรรษที่ 21 ประเทศไทยยังคงจมอยู่กับปัญหาน้ำประปาไม่สะอาด ระบบขนส่งมวลชนไม่ทั่วถึง และการรัฐประหารซ้ำซาก

วันนี้ ไม่เหลือเวลาให้เสียอีกแล้ว

การปล่อยประเทศตามยถากรรมตลอด 20 ปีที่ผ่านมา ทำให้ทุกปัญหาสะสมหมักหมมจนกลายเป็นระเบิดเวลาขนาดยักษ์ ที่รอวันปะทุ

ระเบิดเศรษฐกิจ

กำแพงสูงตระหง่านที่ขวางกั้นโอกาสของผู้ประกอบการรายใหม่ๆ

ระเบิดเกษตร

ปวงแห่งความยากจนที่จุดรั้งอนาคต

ระเบิดระบบราชการ

ยักษ์ที่กลืนกินงบประมาณมหาศาลโดยถูกตั้งคำถามถึงประสิทธิภาพ

ระเบิดเผด็จการซ่อนรูป

ประชาธิปไตยจอมปลอมที่แฝงอยู่ในรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระ

ระเบิดคุณภาพชีวิต

โลกที่สามในศตวรรษที่ 21

ระเบิดการศึกษา

อนาคตที่ถูกขโมย

พรรคก้าวไกลเชื่อว่า ไม่มีเวลาเหลืออีกแล้วสำหรับรัฐบาลในการถอดชนวนระเบิดทั้ง 6 ลูก แม้วันนี้เราจะเป็พรรคฝ่ายค้าน แต่พรรคก้าวไกลได้จัดเตรียมร่างกฎหมาย 90 ฉบับ เพื่อแก้ปัญหาที่ประชาชนกำลังเผชิญอย่างเป็นระบบ ปรับโครงสร้างทางการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศให้พร้อมเผชิญกับความท้าทายของโลก และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน สร้างประเทศไทยที่มีอนาคตสำหรับคนรุ่นต่อไป

หนังสือเล่มนี้ รวบรวมร่างกฎหมาย 52 ฉบับ ที่ได้ยื่นเข้าสู่สภาไปแล้ว โดยความหวังว่า สภาผู้แทนราษฎรจะเห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนของปัญหาของประชาชน และผ่านร่างกฎหมายเหล่านี้โดยเร็วที่สุด

นี่ไม่ใช่ทางเลือก แต่คือทางรอดของประเทศไทย
ก่อนที่เราจะกลายเป็นประเทศไทยที่รังทำยโลกไปมากกว่านี้

ถอดชนวน 6 ระเบิดเวลา และนำพาประเทศไทยไปสู่ก้าวใหม่ที่ไกลกว่าเดิม

เศรษฐกิจไทยมีอัตราการเติบโต
ต่ำลงเรื่อยๆ เพราะกลไกขับเคลื่อนแทบไม่ได้
อัปเกรดจากยุควิกฤตต้มยำกุ้งปี 2540 เลย
การส่งออกของเรายังคงพึ่งพาแต่สินค้าเดิมๆ
ไม่กี่ตัว ไม่สามารถเข้าเป็นส่วนหนึ่งของ
ซัพพลายเชนสินค้าไฮเทคในตลาดโลกได้
การลงทุนของภาคเอกชนก็ลดลง กลุ่มทุนไทย
ชั้นแข่งขันเงินออกไปลงทุนต่างประเทศ
มากกว่าทุนใหญ่ของมาเลเซีย อินโดนีเซีย
หรือแม้แต่เวียดนาม สะท้อนโอกาสทาง
เศรษฐกิจภายในประเทศที่ตีบตันลงทุกที
ในขณะที่ “เศรษฐกิจสร้างสรรค์” ที่ถูกมอง
เป็นความหวังใหม่ก็ยิ่งถูกปิดกั้นพลัง
ความคิดด้วยระเบียบปล้ำหลังและกฎเกณฑ์
ที่เอื้อผู้ผลิตรายใหญ่มากกว่า
คนตัวเล็กตัวน้อย

เศรษฐกิจปิดโอกาส

**ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

(วรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ
เป็นผู้เสนอ)

ยื่นเข้าสภาแล้ว

**บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้มีประสิทธิผลมากขึ้นในการส่งเสริมการแข่งขันทางการค้า การป้องกันการผูกขาด การทำงานเชิงรุกของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า รวมถึงการแก้ไขที่มาของกรรมการการแข่งขันทางการค้าให้ยึดโยงกับประชาชนมากยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ยังมีข้อจำกัดในการบังคับใช้จนทำให้หน่วยงานกำกับดูแลไม่สามารถเอาผิดกับผู้ประกอบการที่ปฏิบัติทางการค้าไม่เป็นธรรมได้ และไม่สามารถป้องกันการควบรวมกิจการขนาดใหญ่ในหลายอุตสาหกรรม จนทำให้โครงสร้างเศรษฐกิจไทยยังมีแนวโน้มจะมีสภาพตลาดแข่งขันที่จำกัด สมควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า เพื่อปรับปรุงกระบวนการ คัดเลือก ขยายขอบเขตอำนาจหน้าที่ และเพิ่มความโปร่งใสในการทำงานของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า รวมถึงการเพิ่มมาตรการป้องกันการผูกขาดและการมีอำนาจเหนือตลาด และขยายสิทธิของผู้เสียหายที่ถูกผลกระทบจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติ การแข่งขันทางการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เฉพาะส่วนที่คณะกรรมการกำหนดว่าดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ผลประโยชน์ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๔/๑ ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นใดที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า ในกิจการใดไว้โดยเฉพาะอยู่แล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้น เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ ให้บังคับใช้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๑) การกำกับผู้มีอำนาจเหนือตลาด

(๒) การรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง

(๓) การร่วมกระทำการใด ๆ ของผู้ประกอบการธุรกิจ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือ จำกัดการแข่งขันในตลาด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกพินัยมคํ่าว่า “ผู้ประกอบการธุรกิจ” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้สั่งหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการในธุรกิจ ทั้งนี้ให้นับรวม ผู้ประกอบธุรกิจหลายรายที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบาย หรืออำนาจสั่งการ ให้ถือเป็นผู้ประกอบธุรกิจรายเดียวกันได้ โดยหลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการ กำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกพินัยมคํ่าว่า “ผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” ใน มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“ผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจรายหนึ่ง หรือหลายราย ในตลาดใดตลาดหนึ่งและมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ไม่มีคู่แข่ง หรือ

(๒) ไม่มีคู่แข่งที่แข่งขันได้อย่างมีนัยยะสำคัญ หรือ

(๓) สามารถดำเนินธุรกิจ กำหนด รักษา หรือเปลี่ยนแปลงราคา ปริมาณ คุณภาพ ของสินค้า หรือบริการ หรือเงื่อนไขอื่น ๆ ทั้งในฐานะผู้ซื้อหรือผู้ขาย อย่างเป็นอิสระจากการ แข่งขันได้ในระดับหนึ่ง

การพิจารณาผู้ประกอบการที่มีอำนาจเหนือตลาด ต้องพิจารณาจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ส่วนแบ่งตลาด อุปสรรคในการเข้าสู่ตลาดและขนาดของธุรกิจโดยเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการอื่นในธุรกิจเดียวกัน และธุรกิจที่เกี่ยวข้องร่วมด้วย

บทสันนิษฐานการพิจารณาผู้ประกอบการซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

“ผู้ประกอบการใดที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักร และ

ผลแห่งการกระทำเกิดขึ้นในราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักร ทั้งนี้เฉพาะแต่การกระทำที่สามารถคาดหมายได้ มีผลเกิดขึ้นในปัจจุบัน และมีนัยสำคัญ โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า” ประกอบด้วยกรรมการเจ็ดคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกโดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคการเมืองที่สมาชิกดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้รับเลือกโดยสภาผู้แทนราษฎร จำนวนสองคน

(๒) บุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคการเมืองที่สมาชิกมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้รับเลือกโดยสภาผู้แทนราษฎร จำนวนสองคน

(๓) บุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อโดยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า และได้รับเลือกโดยสภาผู้แทนราษฎรจำนวนสามคน

ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญในด้านการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า และมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปี ในสาขา นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้การนับระยะเวลาข้างต้นให้นับมารวมกันได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ

(๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๘) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปีในวันได้รับการเสนอชื่อต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้ความเห็นชอบเว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ
- (๑๑) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๑๒) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ หน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริต และ ประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๑๓) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ”
- (๑๔) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ แล้ว กรรมการต้อง

(๑) ไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในองค์กรธุรกิจ หรือเป็นหุ้นส่วนที่มีอำนาจจัดการใน ห้างหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นที่เกินกว่าร้อยละห้าของทุนทั้งหมดในบริษัทใด

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือ ไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินธุรกิจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสถาบันหรือสมาคมซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของ ผู้ประกอบธุรกิจ ที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกันในทางการค้า

ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๒ หรือ มาตรา ๑๑/๓ เป็น บุคคลตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะแต่งตั้งได้ต่อเมื่อผู้นั้นได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตาม วรรคหนึ่งแล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออก ภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับเลือกให้เป็นกรรมการและให้ดำเนินการคัดเลือก กรรมการแทนบุคคลดังกล่าวตามมาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๒ หรือ มาตรา ๑๑/๓ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๒ มาตรา ๑๑/๓ มาตรา ๑๑/๔ และมาตรา ๑๑/๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๑/๑ การเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามมาตรา ๗ (๑) ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้พรรคการเมืองที่สมาชิกดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร เสนอชื่อ บุคคลสมควรดำรงตำแหน่งกรรมการการแข่งขันทางการค้า จำนวนสี่คน โดยการเสนอชื่อบุคคล ของแต่ละพรรคการเมืองนั้นต้องเสนอตามอัตราส่วนที่ใกล้เคียงตามจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมือง

(๒) ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเรียกประชุมเพื่อมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในกรณีนี้ ให้สองคนแรกซึ่งได้รับคะแนนสูงสุด และมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ได้รับเลือก เป็นกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(๓) ในกรณีที่จำนวนผู้ได้รับเลือกมีไม่ครบสองคน ให้นำรายชื่อผู้ไม่ได้รับเลือกในคราวแรก มาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกเสียงลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องกันไป และในกรณีนี้ ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนเป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(๔) ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินสองคน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก”

มาตรา ๑๑/๒ การเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามมาตรา ๗ (๒) ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้พรรคการเมืองที่สมาชิกมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร เสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรดำรงตำแหน่งกรรมการการแข่งขันทางการค้า จำนวนสี่คน โดยการเสนอชื่อบุคคลของแต่ละพรรคการเมืองนั้น ต้องเสนอตามอัตราส่วนที่ใกล้เคียงตามจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมือง

(๒) ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเรียกประชุมเพื่อมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในกรณีนี้ ให้สองคนแรกซึ่งได้รับคะแนนสูงสุด และมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(๓) ในกรณีที่จำนวนผู้ได้รับเลือกมีไม่ครบสองคน ให้นำรายชื่อผู้ไม่ได้รับเลือกในคราวแรก มาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกเสียงลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องกันไป และในกรณีนี้ ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนเป็นผู้ได้รับเลือกให้เป็นกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(๔) ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินสองคน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

มาตรา ๑๑/๓ การเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามมาตรา ๗ (๓) ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรดำรงตำแหน่งกรรมการการแข่งขันทางการค้า จำนวนหกคน

(๒) ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเรียกประชุมเพื่อมีมติเลือกบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในกรณีนี้ให้สามคนแรกซึ่งได้รับคะแนนสูงสุด และมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า สองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(๓) ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับได้อันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินสามคน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

มาตรา ๑๑/๔ ให้บุคคลซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๒ และมาตรา ๑๑/๓ ประชุมและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการและหนึ่งคนเป็นรองประธานกรรมการ แล้วแจ้งผลให้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรทราบ ก่อนเสนอให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการแต่งตั้งต่อไป

มาตรา ๑๑/๕ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงสองวาระ

ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสองปีให้

(๑) กรรมการตามมาตรา ๗ (๑) ออกจากตำแหน่งจำนวนหนึ่งคนโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

(๒) กรรมการตามมาตรา ๗ (๒) ออกจากตำแหน่งจำนวนหนึ่งคนโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

(๓) กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) ออกจากตำแหน่งจำนวนหนึ่งคนโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

ก่อนครบกำหนดตามวาระเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการขึ้นใหม่ ตามมาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๒ หรือ มาตรา ๑๑/๓ แล้วแต่กรณี ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๓/๑ ในกรณีที่กรรมการการแข่งขันทางการค้าพ้นจากตำแหน่ง ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นการแข่งขันทางการค้าซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๗ (๑) ให้ดำเนินการ ตามมาตรา ๑๑/๑ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

(๒) ในกรณีที่เป็นการกรรมการแข่งขันทางการค้าซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๗ (๒) ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑/๒ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

(๓) ในกรณีที่เป็นการกรรมการแข่งขันทางการค้าซึ่งได้รับเลือกตามมาตรา ๗ (๓) ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑/๓ ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของกรรมการแข่งขันทางการค้าทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือ หย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙

(๕) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐

เมื่อประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ตามมาตรา ๑๑/๑ มาตรา ๑๑/๒ หรือ มาตรา ๑๑/๓ แล้วแต่กรณี โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่ง เท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แทนก็ได้

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการ ตามวรรคสอง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่า คณะกรรมการประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่จำนวนที่เหลืออยู่ไม่ถึงสี่คน”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๖) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

“(๑๖) จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของ คณะกรรมการและสำนักงานแล้วเสนอรายงานต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๑๗/๑ ประธานกรรมการ กรรมการและเลขาธิการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งดำรงตำแหน่งระดับสูง ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความใน (๑๒) ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“(๑๒) เผยแพร่ผลคำวินิจฉัยฉบับเต็มของคณะกรรมการและคำวินิจฉัยของกรรมการรายบุคคลต่อสาธารณชนภายในสิบห้าวันหลังคณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยออกมา การอุทธรณ์ข้อความที่ถูกปกปิดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความใน (๑๓) ของมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

“มาตรา ๖๒/๑ ผู้แจ้งเบาะแสหรือผู้ถูกกล่าวหาในการกระทำผิดตามมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ หากได้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยการกระทำผิด ให้พิจารณาลดหย่อนโทษ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๐ การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๖๙ ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาลภายในกำหนดสี่ปี นับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้หรือควรจะได้รู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาลเป็นอันสิ้นไป”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๖ ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ ของร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ยังมีข้อจำกัดในการบังคับใช้ จนทำให้หน่วยงานกำกับดูแลไม่สามารถเอาผิดกับผู้ประกอบการที่ปฏิบัติทางการค้าไม่เป็นธรรมได้ และไม่สามารถป้องกันการควบรวมกิจการขนาดใหญ่ในหลายอุตสาหกรรม จนทำให้โครงสร้างเศรษฐกิจไทยยังมีแนวโน้มจะมีสภาพตลาดแข่งขันที่จำกัด สมควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า เพื่อปรับปรุงกระบวนการคัดเลือก ขยายขอบเขตอำนาจ และเพิ่มความโปร่งใสในการทำงานของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า รวมถึงการเพิ่มมาตรการป้องกันการผูกขาดและการมีอำนาจเหนือตลาด และขยายสิทธิของผู้เสียหายที่ถูกละเมิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดชื่อเรียกของพระราชบัญญัติว่า “พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .” (ร่างมาตรา ๑)

๒.๒ กำหนดวันมีผลใช้บังคับของพระราชบัญญัติ ให้นับตั้งแต่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๓ แก้ไขมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขประเภท หน่วยงาน และเงื่อนไขที่มีให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓-๔)

๒.๔ เพิ่มมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อกำหนดให้บังคับใช้พระราชบัญญัตินี้กับผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า แม้ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นใดที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้าในกิจการใดไว้โดยเฉพะอยู่แล้ว (ร่างมาตรา ๕)

๒.๕ แก้ไขมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขนิยามที่เกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้าให้นำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมขึ้น (ร่าง มาตรา ๖-๗)

๒.๖ เพิ่มมาตรา ๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจใดที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักร และผลแห่งการกระทำเกิดขึ้นในราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักร ทั้งนี้เฉพาะแต่การกระทำที่สามารถคาดหมายได้ มีผลเกิดขึ้นในปัจจุบัน และมีนัยสำคัญ โดยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๘)

๒.๗ แก้ไขมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า (ร่างมาตรา ๔)

๒.๘ แก้ไขมาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการแข่งขันทางการค้า (ร่างมาตรา ๑๐-๑๑)

๒.๙ แก้ไขหรือยกเลิกมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขกระบวนการคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการแข่งขันทางการค้า (ร่างมาตรา ๑๒-๑๘)

๒.๑๐ แก้ไขมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเกี่ยวกับการจัดทำรายงานประจำปี (ร่างมาตรา ๑๙ และ ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๑๑ เพิ่มมาตรา ๑๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อกำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการและเลขาธิการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งระดับสูง ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๑๒ แก้ไขมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อเพิ่มอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเกี่ยวกับการเผยแพร่ผลคำวินิจฉัยฉบับเต็มของคณะกรรมการและคำวินิจฉัยของกรรมการรายบุคคลต่อสาธารณชน (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๑๓ เพิ่มมาตรา ๖๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการพิจารณาลดหย่อนโทษให้ผู้แจ้งเบาะแส หรือผู้ถูกกล่าวหาในการกระทำผิดเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๑๔ แก้ไขมาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อเพิ่มกรอบระยะเวลาที่ผู้ได้รับความเสียหายสามารถนำคดีสู่ศาลได้ (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๑๕ แก้ไขมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ (ร่างมาตรา ๒๕)

๒.๑๖ เพิ่มบทรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๖)

**ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**
(เท่าพิภพ ลืมจิตรกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ
เป็นผู้เสนอ)
ประธานวินิจฉัยไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ยื่นเข้าสภาแล้ว

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้การประกอบการค้าเกี่ยวกับเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ภาพพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก การประกอบการค้าเกี่ยวกับ วัตถุหรือสิ่งของลามก การแพร่หลาย หรือ การค้าวัตถุหรือสิ่งของลามก ที่ไม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับ บุคคลอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์หรือเป็นการใช้ความรุนแรง ให้สามารถดำเนินการได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๗)

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายอาญากำหนดให้ความประสงค์แห่งการค้า หรือโดย การค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำ เข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือ ทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสารภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือ สิ่งอื่นใดอันลามก หรือประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือ สิ่งของลามกดังกล่าว แจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชน หรือให้เข้าวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น หรือเพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว การโฆษณา หรือ ไซข่าวโดยประการใด ๆ ถือเป็นความผิดอาญา อันเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบ อาชีพของบุคคลตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงสมควร ใช้มาตรการตามกฎหมายเพื่อคุ้มครอง การประกอบอาชีพของบุคคลในการประกอบการค้า เกี่ยวกับเอกสารภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก วัตถุหรือสิ่งของ ลามก การโฆษณาหรือไซข่าวที่ไม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลอายุต่ำกว่ายี่สิบปีหรือที่เป็นการใช้ ความรุนแรงให้สามารถดำเนินการได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของ ประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ”

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญา

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘๗ ผู้ใด เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือ เพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออก ไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสารภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์หรือที่เป็นการใช้ความรุนแรง ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันประมวลกฎหมายอาญากำหนดให้ความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสารภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก หรือประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องกับการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าว แจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชน หรือให้เข้าวัตถุหรือสิ่งของเช่นว่านั้น หรือเพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว การโฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ถือเป็นความผิดอาญา อันเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงสมควรใช้มาตรการตามกฎหมายเพื่อคุ้มครองการประกอบอาชีพของบุคคลในการประกอบการค้าเกี่ยวกับเอกสารภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก วัตถุหรือสิ่งของลามก การโฆษณาหรือโฆษณาที่ไม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลอายุต่ำกว่ายี่สิบปีหรือที่เป็นการใช้ความรุนแรงให้สามารถดำเนินการได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา โดยกำหนดให้ เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดง อดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่ง ออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่ง เอกสารภาพเขียน ภาพพิมพ์ภาพพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามกที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบุคคล อายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์หรือเป็นการใช้ความรุนแรง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือ ปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๗)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาโดยพระราชบัญญัตินี้มีผลให้การ ประกอบการค้าเกี่ยวกับเอกสารภาพเขียน ภาพพิมพ์ภาพพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก ตลอดจนสามารถประกอบการค้า หรือ มีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือ สิ่งของลามก การจ่ายแจกหรือแสดงอดแก่ประชาชน หรือ ให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น เพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามก โฆษณาหรือ ไซข่าว ไม่เป็น ความผิดตามกฎหมายและสามารถดำเนินการได้ แต่ต้องไม่ใช่กรณีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบุคคล อายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์หรือที่เป็นการใช้ความรุนแรง ทั้งนี้ ถือเป็นการส่งเสริมเสรีภาพในการ ประกอบอาชีพของประชาชนตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และส่งผล ดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศได้อีกด้วย

**ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

(เท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ
เป็นผู้เสนอ)

กำลังดำเนินการ

**บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังต่อไปนี้
(๑) ยกเลิกพินัยกรรมคำว่า “คณะกรรมการ” “คณะกรรมการควบคุม” “สำนักงาน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “ผู้อำนวยการ” และ “อธิบดี” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๓) ยกเลิกหมวด ๑ คณะกรรมการนโยบายเครื่องตีมแอลกอฮอล์แห่งชาติ หมวด ๒ คณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ และหมวด ๓ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ยกเลิกมาตรา ๕ ถึงมาตรา ๒๕)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตีมแอลกอฮอล์จัดให้มีบรรจุกฎหมาย พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมสถานที่หรือบริเวณที่ห้ามขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ได้แก่ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า สโมสร หรือโรงแรมในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ (๕))

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมสถานที่หรือบริเวณที่ห้ามขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ได้แก่ สถานที่อื่น ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗ (๖))

(๗) ยกเลิกเรื่องการห้ามขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ (ยกเลิกมาตรา ๒๘)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีมโดยใช้เครื่องขายอัตโนมัติที่ไม่สามารถยืนยันตัวตนผู้ซื้อได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ (๑))

(๙) ยกเลิกการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีมโดยการลดราคาเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการขาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ (๓))

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องตีมโดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๐ (๖))

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนบุคคล หรือสโมสร โรงแรม หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย การศึกษาแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ (๔))

(๑๒) ยกเลิกการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในส่วนสาธารณะของทางราชการ ที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป (ยกเลิกมาตรา ๓๑ (๖))

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในสถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑ (๗))

(๑๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยห้ามมิให้ผู้ประกอบการผลิต หรือ จำหน่าย โฆษณาเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี โดยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการโฆษณาตามบทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตาม ระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)

(๑๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือญาติ คณะบุคคล หรือองค์กร ทั้งภาครัฐ หรือเอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ อาจขอรับการสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพจากกรมควบคุมโรคได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎกระทรวงกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓)

(๑๖) ยกเลิกบรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่ให้คณะกรรมการควบคุมมีอำนาจ เปรียบเทียบปรับ (ยกเลิกมาตรา ๔๕)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติ หลายประการ ที่เป็นการจำกัดสิทธิของผู้ประกอบการในการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และ มีการกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในลักษณะจำกัดสิทธิโดยเด็ดขาด ซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในภาพรวมและมีได้เป็นการแก้ปัญหาสังคมที่ อาจเกิดจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้อย่างแท้จริง อีกทั้งยังมีการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยใช้ระบบคณะกรรมการอันอาจก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจและขออำนาจใน การพิจารณาและวินิจฉัยในเรื่องต่าง ๆ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าว เพื่อประโยชน์ ในการบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้สามารถป้องกันการเกิดปัญหาสังคม อันเนื่องมาจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยมีให้เป็นการจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพของผู้ ประกอบธุรกิจเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มากจนเกินสมควร เพื่อให้การแก้ปัญหาทางสังคมและการ ขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจสามารถดำเนินไปได้โดยสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “คณะกรรมการควบคุม” “สำนักงาน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “ผู้อำนวยการ” และ “อธิบดี” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกหมวด ๑ คณะกรรมการนโยบายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แห่งชาติ มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๙ หมวด ๒ คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มาตรา ๑๐ ถึง มาตรา ๒๓ และหมวด ๓ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มาตรา ๒๔ ถึงมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของ มาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็น ร้านค้า สโมสร หรือโรงแรมในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของ มาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ใช้เครื่องขายอัตโนมัติที่ไม่สามารถยืนยันตัวตนผู้ซื้อได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
“(๖) โดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักส่วนบุคคล หรือสโมสร โรงแรม หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการผลิต หรือจำหน่าย โฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี
หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการโฆษณาตามบทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ ผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์หรือญาติ คณะบุคคล หรือองค์กรทั้งภาครัฐ หรือ เอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ อาจขอรับการสนับสนุน เพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพจากกรมควบคุมโรคได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎกระทรวงกำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑

**บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติหลายประการที่เป็นการจำกัดสิทธิของผู้ประกอบการในการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และมีการกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับการโฆษณาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในลักษณะจำกัดสิทธิโดยเด็ดขาด ซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในภาพรวมและมีได้เป็นการแก้ปัญหาสังคมที่อาจเกิดจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้อย่างแท้จริง อีกทั้งยังมีการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์โดยใช้ระบบคณะกรรมการอันอาจก่อให้เกิดปัญหา เกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจและขอบอำนาจในการพิจารณาและวินิจฉัยในเรื่องต่าง ๆ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้สามารถป้องกันการเกิดปัญหาสังคมอันเนื่องมาจากเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยมีให้เป็นการจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการธุรกิจเครื่องตี้มแอลกอฮอล์มากจนเกินสมควร เพื่อให้การแก้ปัญหาทางสังคมและการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจสามารถดำเนินไปได้โดยสอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ยกเลิกบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “คณะกรรมการควบคุม” “สำนักงาน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “ผู้อำนวยการ” และ “อธิบดี” (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ ยกเลิก หมวด ๑ คณะกรรมการนโยบายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แห่งชาติ หมวด ๒ คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และ หมวด ๓ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ผลิตหรือนำเข้าเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จัดให้มีบรรจุภัณฑ์ฉลาก พร้อมทั้งข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่ผลิตหรือนำเข้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมสถานที่หรือบริเวณที่ห้ามขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ได้แก่

สถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นร้านค้า สโมสร หรือโรงแรมในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา (ร่างมาตรา ๗)

๒.๖ แก้ไขเพิ่มเติมสถานที่หรือบริเวณที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ สถานที่อื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๘)

๒.๗ ยกเลิกเรื่องการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๘ แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มโดยใช้เครื่องขายอัตโนมัติที่ ไม่สามารถยืนยันตัวตนผู้ซื้อได้ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๙ ยกเลิกการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มโดยการลดราคาเพื่อประโยชน์ในการ ส่งเสริมการขาย (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดขายเครื่องดื่มโดยวิธีหรือลักษณะอื่นใดตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานศึกษา ตามกฎหมาย ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้เป็นที่พักผ่อนบุคคล หรือสโมสร โรงแรม หรือการจัดเลี้ยงตามประเพณี หรือสถานศึกษาที่สอนการผสมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๒ ยกเลิกการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสวนสาธารณะของ ทางราชการที่จัดไว้เพื่อการพักผ่อนของประชาชนโดยทั่วไป (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมการห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานที่อื่นที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยห้ามมิให้ผู้ประกอบการผลิต หรือ จำหน่าย โฆษณาเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ หรือแสดงชื่อ หรือเครื่องหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แก่บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี โดยหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการโฆษณาตามบทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตาม ระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือญาติ คณะบุคคล หรือองค์กร ทั้งภาครัฐหรือเอกชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ อาจขอรับการสนับสนุนเพื่อการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพจากกรมควบคุมโรคได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กฎกระทรวงกำหนด (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๑๖ ยกเลิกบรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่ให้คณะกรรมการควบคุม มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ (ร่างมาตรา ๑๘)

ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. ....
(อภิสิทธิ์ ไส้ตริงโกล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ
เป็นผู้เสนอ)

ยื่นเข้าสภาแล้ว

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์**

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งมีการจำกัดเสรีภาพเกินสมควร จนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในประเทศไทย เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในประเทศไทยให้ทัดเทียมกับนานาชาติประเทศ จึงเห็นสมควรยกเลิกกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์ฉบับปัจจุบัน และบัญญัติกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์ฉบับใหม่ โดยกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติให้มีภาคส่วนอื่นนอกเหนือจากภาครัฐได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในประเทศไทย และเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่บางประการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์แห่งชาติ ยกเลิกการกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ ปรับเกณฑ์อายุผู้ชมภาพยนตร์เพื่อลดอำนาจการควบคุมจากภาครัฐ ปรับมาตรการทางกฎหมายเพื่อส่งเสริมโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก ยกเลิกกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบกิจการวีดิทัศน์ซึ่งหมดความจำเป็นในปัจจุบัน และยกเลิกโทษทางอาญาโดยให้ใช้มาตรการปรับทางพินัยแทน เพื่อให้ผู้ประกอบการภาพยนตร์ในประเทศไทยได้รับการส่งเสริมมากกว่าการควบคุม และสนับสนุนเสรีภาพของประชาชนในการเข้าถึงสื่อภาพยนตร์ได้กว้างขวางมากขึ้น จึงจำเป็นต้องยกเลิกพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และตราพระราชบัญญัตินี้

**ร่าง
พระราชบัญญัติ
ภาพยนตร์**

พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาพยนตร์” หมายความว่า สื่อที่มีการบันทึกภาพ หรือภาพและเสียง ซึ่งสามารถนำมาฉายให้เห็นเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้อย่างต่อเนื่อง

“ภาพยนตร์ไทย” หมายความว่า ภาพยนตร์ที่มีคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ภาพยนตร์ที่ผู้สร้างภาพยนตร์เป็นผู้มีสัญชาติไทยและเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นผู้มีสัญชาติไทย

(๒) ภาพยนตร์ที่ใช้แรงงานสร้างสรรค์เป็นบุคคลสัญชาติไทยไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง และมีผู้ประกอบการภาพยนตร์ที่มีสำนักงานใหญ่จดทะเบียนในประเทศไทย

(๓) ภาพยนตร์อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

“ภาพยนตร์ต่างประเทศ” หมายความว่า ภาพยนตร์ที่ใช้ภาพยนตร์ไทย

“สร้างภาพยนตร์” หมายความว่า การผลิต ถ่ายอัด บันทึก

หรือทำด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้เป็นภาพยนตร์

“ผู้สร้างภาพยนตร์” หมายความว่า ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ประกอบการภาพยนตร์ให้มีหน้าที่ควบคุมแรงงานสร้างสรรค์ในกระบวนการผลิต ถ่ายอัด บันทึกหรือทำด้วยวิธีการใด ๆ ให้ออกมาเป็นภาพยนตร์ หรือหากไม่ปรากฏบุคคลดังกล่าว ให้หมายความถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ลำดับแรกของภาพยนตร์นั้น

“ผู้ประกอบการภาพยนตร์” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจเพื่อแสวงผลกำไรจากการสร้าง จัดจำหน่าย หรือนำเข้าภาพยนตร์

“แรงงานสร้างสรรค์” หมายความว่า บุคคลที่อยู่ในกระบวนการการผลิตภาพยนตร์ แต่ไม่รวมถึงผู้สร้างภาพยนตร์ และผู้ประกอบการภาพยนตร์

“ฉาย” หมายความว่า การนำภาพยนตร์มากระทำให้ปรากฏภาพ หรือภาพและเสียง ด้วยเครื่องฉาย หรือเครื่องมืออื่นใด และให้หมายความรวมถึงการถ่ายทอดด้วย

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ ภาพยนตร์ แล้วแต่กรณี

“โรงภาพยนตร์” หมายความว่า สถานที่ฉายภาพยนตร์ ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เท่าที่มีได้อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

(๑) อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์

(๒) สถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์

(๓) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“โรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก” หมายความว่า โรงภาพยนตร์ที่มีความจุคนไม่เกินห้าสิบคน หรือสถานที่กลางแจ้งสำหรับฉายภาพยนตร์ที่มีพื้นที่สุทธิไม่เกินหนึ่งร้อยตารางเมตร

“หมายเลขรหัส” หมายความว่า หมายเลขที่กำหนดสำหรับภาพยนตร์ที่ผ่านการพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการแล้ว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนประจำจังหวัด แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่สร้างภาพยนตร์ จะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญชำนาญการหรือเทียบเท่า

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็นนายทะเบียนกลาง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายทะเบียนประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเขตจังหวัดของตน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่กบออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นรองประธาน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสิบหกคนเป็นกรรมการ และอธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมให้เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องประกอบด้วย

- (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอาจารย์หรือนักวิชาการที่มีประสบการณ์ทางด้านนิติศาสตร์ หรือสื่อมวลชนหรือภาพยนตร์ไม่ต่ำกว่าสองปีจำนวนสามคน
- (๒) ตัวแทนผู้สร้างภาพยนตร์จำนวนสองคน
- (๓) ตัวแทนผู้ประกอบการภาพยนตร์จำนวนสามคน
- (๔) ตัวแทนองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวนสองคน

(๕) ตัวแทนแรงงานสร้างสรรค์จำนวนหกคน โดยคัดเลือกผู้แทนจากสาขาความเชี่ยวชาญด้านการผลิตภาพยนตร์ที่ได้รับการรับรองความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับภาพยนตร์จากคณะกรรมการตามมาตรา ๙ (๖)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๑) ถึง (๕) ต้องมิใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่อาจารย์ในสถาบันการศึกษาของรัฐ

รัฐมนตรีออกประกาศให้บุคคลที่ประสงค์จะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม (๑) ถึง (๕) สมัครเข้ารับการแต่งตั้ง โดยกำหนดเวลารับสมัครไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ส่วนการหาตัวแทนตาม (๒) ถึง (๔) หากมีผู้สมัครมากกว่าจำนวนตำแหน่งของกรรมการ ให้ใช้วิธีเลือกกันเองระหว่างผู้สมัครเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละสาขานั้นก่อนเสนอชื่อให้รัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งตามวรรคแรก และให้รัฐมนตรีเปิดเผยรายชื่อบุคคลที่มีคุณสมบัติได้รับการแต่งตั้งต่อสาธารณะเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนการแต่งตั้ง ทั้งนี้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๑ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๘ ให้สำนักงานกรมส่งเสริมวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการรับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมภาพยนตร์ และการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ต่อคณะรัฐมนตรี
- (๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับภาพยนตร์ รวมถึงการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ออกประกาศกำหนดสัดส่วนระหว่างภาพยนตร์ไทยและภาพยนตร์ต่างประเทศที่จะนำออกฉายในโรงภาพยนตร์ตาม (๑) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา ๔ โดยให้คณะกรรมการทบทวนประกาศที่ออกตามมาตรา นี้ทุกสองปี
- (๔) ออกประกาศกำหนดคุณสมบัติของภาพยนตร์ไทยตาม (๓) ของบทนิยามคำว่า “ภาพยนตร์ไทย” ในมาตรา ๔
- (๕) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนและคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์

(๖) พิจารณาให้การรับรองการประกอบอาชีพเกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์ให้
นิติบุคคลหรือสมาคม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ
กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ประกาศตาม (๓) และ (๔) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ให้กระทรวงวัฒนธรรม กำหนด
หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ตามนโยบาย แผน
ยุทธศาสตร์ และมาตรการที่คณะกรรมการเสนอหรือกำหนดตาม (๑)

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มี
ลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์และมีประสบการณ์ในสาขาที่เกี่ยวข้องไม่ต่ำกว่า ๕ ปี

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือ
รัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตในวงราชการ

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี
ให้รัฐมนตรีดำเนินการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ภายในสามสิบวันก่อนกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นตำแหน่งตามวาระ และให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการให้แล้วเสร็จภายใน
สิบห้าวันนับแต่สิ้นสุดกระบวนการตามมาตรา ๗

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่รัฐมนตรียังมิได้แต่งตั้งกรรมการ
ใหม่ เนื่องจากเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่า
จะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง
ติดต่อกัน เกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่ง
รัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือ
หย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐

(๕) ขาดการประชุมติดต่อกันสี่ครั้ง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากประธานกรรมการ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นดำรงตำแหน่งแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้

มาตรา ๑๔ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุมถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุม

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้
ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์คณะหนึ่งหรือหลายคณะ โดยแต่ละคณะให้ประกอบด้วยบุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๑) ให้มีจำนวนไม่เกินเก้าคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านการต่างประเทศ ภาพยนตร์ ศิลปวัฒนธรรม สื่อสารมวลชน หรือสิ่งแวดลอม ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการภาพยนตร์

คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) ให้มีจำนวนไม่เกินเจ็ดคน โดยแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาพยนตร์ โทรทัศน์ ศิลปวัฒนธรรม จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น หรือการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งต้องแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่เกินสองคนและจากภาคเอกชนจำนวนไม่เกินห้าคน

มาตรา ๑๗ ให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษา ข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร
- (๒) ตรวจสอบพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร
- (๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๙ ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์โดยอนุโลม

หมวด ๓

การประกอบกิจการภาพยนตร์

มาตรา ๒๐ ผู้ใดประสงค์จะสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอจัดแจ้งพร้อมด้วยบทภาพยนตร์ คำโคร่ง และเรื่องย่อของภาพยนตร์ที่จะสร้างต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบสถานที่ที่จะใช้สร้างภาพยนตร์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การยื่นคำขอจัดแจ้งตามมาตรา นี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ ผู้จัดแจ้งตามมาตรา ๒๐ ต้องดำเนินการสร้างภาพยนตร์ตามบทภาพยนตร์ และคำโคร่งตลอดจนเงื่อนไขที่ได้จัดแจ้งไว้

มาตรา ๒๒ การสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักรดังต่อไปนี้ ไม่ต้องยื่นคำขอจัดแจ้งตามมาตรา ๒๐

- (๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- (๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อดูเป็นการส่วนตัว
- (๓) ภาพยนตร์ที่มีการสร้างในต่างประเทศและได้นำมาใช้บริการตามกระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ในราชอาณาจักร
- (๔) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจพิจารณาและจัดประเภทจากคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ ขั้นตอน วิธีการขอตรวจพิจารณาจัดประเภทให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔ ในการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๓ ให้ผู้ขอตรวจพิจารณา และจัดประเภทเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ พร้อมข้อเสนอว่าภาพยนตร์ดังกล่าวควรจัดอยู่ในประเภทใด ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ดูทั่วไป
- (๒) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบสามปีขึ้นไป
- (๓) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไป
- (๔) ภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับผู้ที่มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไป

หลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าภาพยนตร์ลักษณะใดควรจัดอยู่ในภาพยนตร์ประเภทใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ภาพยนตร์ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและจัดประเภท ตามมาตรา ๒๓

- (๑) ภาพยนตร์ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- (๒) ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นเพื่อดูเป็นการส่วนตัว
- (๓) ภาพยนตร์ที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ สร้างขึ้นเพื่อเผยแพร่หรือส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานนั้น
- (๔) ภาพยนตร์ที่ฉายในเทศกาลภาพยนตร์ระหว่างประเทศตามที่คณะกรรมการ กำหนด

(๕) ภาพยนตร์ที่ฉายทางโทรทัศน์และผ่านการตรวจพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แล้ว

- (๖) ภาพยนตร์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ภาพยนตร์ตาม (๒) (๔) และ (๖) หากนำออกฉายเป็นการทั่วไป ให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๓

ภาพยนตร์ตาม (๕) หากนำออกฉายทางสื่อประเภทอื่น หรือนำออกให้เข้า แลก เปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร ต้องผ่านการตรวจพิจารณาและได้รับการจัดประเภท ตามมาตรา ๒๓

มาตรา ๒๖ การตรวจพิจารณาและกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่ฉายทางโทรทัศน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ให้นำความในมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๔ (๓) และ (๔) ให้ฉายทางโทรทัศน์ได้ในระหว่างช่วงเวลาที่ คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๗ ให้นายทะเบียนกลางกำหนดหมายเลขรหัสและประทับตราเครื่องหมาย การจัดประเภทของภาพยนตร์ และหมายเลขรหัสลงบนภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาและ ได้รับการจัดประเภทตามมาตรา ๒๓

ในกรณีที่นายทะเบียนกลางเห็นสมควร อาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขออัดหรือบันทึกคำบอก
แจ้งว่า ภาพยนตร์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจพิจารณาจัดประเภท รวมทั้งประเภทของภาพยนตร์
ไว้บนภาพยนตร์และบนหีบห่อที่บรรจุภาพยนตร์นั้นด้วยก็ได้

การกำหนดหมายเลขรหัส ลักษณะเครื่องหมายการจัดประเภทของภาพยนตร์ หรือคำ
บอกแจ้งว่าภาพยนตร์ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจัดประเภทแล้วให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธี
การ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้นายทะเบียนกลางเก็บสำเนาภาพยนตร์ที่ได้รับการจัดประเภทตาม
มาตรา ๒๓ ไว้เพื่อใช้ในการตรวจสอบหนึ่งชุด

ให้นายทะเบียนกลางส่งสำเนาภาพยนตร์ที่หมดความจำเป็นต้องใช้ในการตรวจสอบ
ให้หอภาพยนตร์แห่งชาติเพื่อเก็บรักษาไว้

เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษา สำเนาภาพยนตร์จะจัดทำในรูปของวัสดุใดก็ได้

มาตรา ๒๙ ให้นำความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ รวมทั้งบทกำหนด
โทษที่เกี่ยวข้อง มาใช้บังคับแก่สื่อโฆษณาภาพยนตร์โดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ การพิจารณาจัดประเภทตามมาตรา ๒๓ และ มาตรา ๒๙ ให้คณะ
กรรมการพิจารณาภาพยนตร์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ถ้า
พิจารณาแล้วไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นชอบกับการเสนอจัดประเภท
ของผู้ขอ

มาตรา ๓๑ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับ
ประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับโรงภาพยนตร์แต่ละโรง ยกเว้นใบอนุญาตประกอบ
กิจการโรงภาพยนตร์ตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “โรงภาพยนตร์” ในมาตรา ๔ ให้ใช้ได้
ทั่วราชอาณาจักร

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ไม่ใช้บังคับกับผู้ประกอบกิจการโรง
ภาพยนตร์ขนาดเล็ก

ผู้ที่ประสงค์ประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก มีหน้าที่จัดแจ้งการประกอบ
กิจการต่อนายทะเบียน

การแจ้งการประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ห้ามผู้ใดประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์
โดยทำเป็นธุรกิจหรือได้รับประโยชน์ตอบแทน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบอนุญาตนั้น ให้ออกสำหรับสถานที่ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์แต่ละแห่ง

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ผู้ที่จะขออนุญาตประกอบกิจการตามมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๒) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒
- (๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ เว้นแต่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตและเวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๔ ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตการขอต่ออายุใบอนุญาต

ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาตจนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จดทะเบียนตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบจดทะเบียนไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ

มาตรา ๓๖ ถ้าใบอนุญาตหรือใบจดทะเบียนสูญหาย ถูกทำลาย หรือบกพร่องในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จดทะเบียนแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงกรณีดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาตหรือใบจดทะเบียนและการออกใบแทนใบอนุญาตหรือใบจดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๗ ภาพยนตร์ที่ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จดทะเบียนตามมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ จะมีไว้ในสถานที่ประกอบกิจการของตนเพื่อนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย จะต้องเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสาระเช่นเดียวกับภาพยนตร์ที่ผ่านการตรวจพิจารณาจัดประเภทตามมาตรา ๒๓ และมีการแสดงเครื่องหมายการจัดประเภทของภาพยนตร์และหมายเลขรหัสเช่นเดียวกับมาตรา ๒๗

มาตรา ๓๘ ให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จัดแจ้งตามมาตรา ๓๑ แจ้งประเภทของ ภาพยนตร์ที่นำออกฉายแต่ละเรื่องไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ชัดเจนในบริเวณโรงภาพยนตร์ ห้ามผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จัดแจ้งตามมาตรา ๓๑ ยินยอมหรือปล่อยให้ ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดตามมาตรา ๒๔ (๒) และ (๓) เข้าไปในโรงภาพยนตร์ในระหว่างที่ ทำการฉายภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทดังกล่าว

มาตรา ๓๙ ห้ามผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่าย ภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา ๒๔ (๒) และ (๓) ให้แก่ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าที่กำหนดไว้ สำหรับภาพยนตร์ประเภทดังกล่าว

มาตรา ๔๐ การฉายภาพยนตร์ในสถานที่ที่บุคคลทั่วไปสามารถดูได้ ต้องเป็น ภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา ๒๔ (๑)

หมวด ๔ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีการสร้างภาพยนตร์ โรงภาพยนตร์ สถานที่ประกอบกิจการ ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบภาพยนตร์ สื่อโฆษณาหรือการกระทำใดที่ อาจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้หยุดการสร้างภาพยนตร์ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ หรือ มาตรา ๒๑

(๓) สั่งห้ามการฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๙

นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องปฏิบัติตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้หยุดการสร้าง ภาพยนตร์ตามมาตรา ๔๑ (๒) ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้ผู้รับอนุญาตหรือ ผู้สร้างภาพยนตร์ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสม ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ผู้รับอนุญาตหรือผู้สร้างภาพยนตร์ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เสนอต่อคณะกรรมการ พิจารณาภาพยนตร์เพื่อพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตหรือห้ามสร้างภาพยนตร์ดังกล่าวต่อไป

มาตรา ๔๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๑ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕ การอุทธรณ์

มาตรา ๔๕ คำสั่งไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๙ คำสั่งไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอในการจัดประเภทตามมาตรา ๒๔ คำสั่งเพิกถอนการอนุญาตหรือคำสั่งห้ามสร้างภาพยนตร์ตามมาตรา ๔๒ ของคณะกรรมการพิจารณาและภาพยนตร์ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๔๖ คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่รับการจดทะเบียน คำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครอง คำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือเพิกถอนการจดทะเบียนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ วรรคสอง มาตรา ๔๙ หรือมาตรา ๕๑ ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ถ้าพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง

มาตรา ๔๗ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ผู้ใดฉายภาพยนตร์ไทยน้อยกว่าสัดส่วนที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๙ (๓) ต้องชำระค่าปรับทางปกครอง

ตามอัตราที่นายทะเบียนกลางประกาศกำหนด ทั้งนี้ ไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละสามหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

อัตราค่าปรับทางปกครองตามวรรคหนึ่ง นายทะเบียนกลางจะกำหนดให้แตกต่างกันสำหรับแต่ละจังหวัดก็ได้

ความตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่ใช้บังคับกับผู้ประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ปรากฏแก่นายทะเบียนว่าผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จัดแจ้งตามมาตรา ๓๑ หรือ มาตรา ๓๒ ผู้ใดดำเนินการกิจการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน แก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องหรือเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาที่กำหนดค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ปรากฏภายหลังว่าผู้รับใบอนุญาตหรือผู้จัดแจ้งตามมาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครองตามที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกลงโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๔๗ หรือ มาตรา ๔๘ และจงใจหรือเจตนากระทำความผิดที่ถูกลงโทษปรับทางปกครองซ้ำอีก ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษปรับทางปกครองตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

ส่วนที่ ๒ โทษปรับเป็นพินัย

มาตรา ๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๖ วรรคสอง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง หรือประกอบกิจการดังกล่าวในระหว่างถูกพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๙ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๕๙ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๑ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๖๐ ให้นำความในมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับแก่กรณีที่นิติบุคคลต้องโทษปรับเป็นพินัยตามส่วนนี้โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๑ ให้รัฐมนตรี แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม มาตรา ๗ (๕) ชุดแรก ไม่จำเป็นต้องได้รับการรับรองความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพเกี่ยวกับภาพยนตร์จากคณะกรรมการตามมาตรา ๙ (๖)

ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำหน้าที่คณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนและให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๒ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ ให้คณะกรรมการ ภาพยนตร์แห่งชาติ ที่ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไป จนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

มาตรา ๒๔ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ถ้าเจ้าพนักงานผู้พิจารณาตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับคำขอดังกล่าวแล้ว การดำเนินการเกี่ยวกับ คำขอดังกล่าว ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้วแต่กรณี ต่อไปจนกว่าจะถึงที่สุด เท่าที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๓) คำขอตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เจ้าพนักงาน ได้มีคำสั่งก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ขอมีสิทธิแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้พิจารณาแก้ไขคำสั่ง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ผู้ใดประกอบกิจการโรงภาพยนตร์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต่อนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้ง คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๒๖ ภาพยนตร์ที่ได้รับการตรวจพิจารณาและจัดประเภทไว้แล้วตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ถือว่าได้รับการจัดประเภทตาม มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องยื่นคำขอเปลี่ยนแปลง ดังนี้

(๑) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เปลี่ยนเป็นประเภทตามมาตรา ๒๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๒) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เปลี่ยนเป็นประเภทตาม มาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เปลี่ยนเป็นประเภทตาม มาตรา ๒๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัตินี้

(๔) ภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๖ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และ วีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เปลี่ยนเป็นประเภทตามมาตรา ๒๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับ ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลต่อคณะรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ ของร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. ....

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันมีบทบัญญัติ บางประการไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งมีการจำกัดเสรีภาพ เกินสมควร จนเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในประเทศไทย เพื่อให้การ พัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในประเทศไทยให้ทัดเทียมกับนานาชาติ จึงเห็นสมควร ปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติให้มี ภาคส่วนอื่นนอกเหนือจากภาครัฐได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ใน ประเทศไทย และเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่บางประการของคณะกรรมการพิจารณา ภาพยนตร์แห่งชาติ ยกเลิกการกำหนดประเภทภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ ปรับเกณฑ์อายุผู้ชม ภาพยนตร์ เพื่อลดอำนาจการควบคุมจากภาครัฐ ปรับมาตรการทางกฎหมายเพื่อส่งเสริมโรง ภาพยนตร์ขนาดเล็ก ยกเลิกกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบกิจการวีดิทัศน์ซึ่งหมดความจำเป็น ในปัจจุบัน และยกเลิกโทษทางอาญาโดยให้ใช้มาตรการปรับทางพินัยแทน เพื่อให้ ผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์ในประเทศไทยได้รับการส่งเสริมมากกว่าการควบคุม และสนับสนุน เสรีภาพของประชาชนในการเข้าถึงสื่อภาพยนตร์ได้กว้างขวางมากขึ้น จึงจำเป็นต้อง ตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดนิยามคำว่า “ภาพยนตร์” “ภาพยนตร์ไทย” “ภาพยนตร์ต่างประเทศ” “สร้างภาพยนตร์” “ผู้สร้างภาพยนตร์” “ผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์” “แรงงานสร้างสรรค์” “ฉาย” “สื่อโฆษณา” “โรงภาพยนตร์” “โรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก” “หมายเลขรหัส” “คณะ กรรมการ” “กรรมการ” “นายทะเบียน” “พนักงานเจ้าหน้าที่” “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” และ “รัฐมนตรี” (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติเป็น
นายทะเบียนกลางมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และเป็นนายทะเบียนประจำกรุงเทพมหานคร
และให้รัฐมนตรีแต่งตั้งนายทะเบียนประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
ภายในเขตจังหวัดของตน (ร่างมาตรา ๕)

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
(ร่างมาตรา ๖)

๒.๔ กำหนดให้มีคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ (ร่างมาตรา ๗)

๒.๕ กำหนดให้สำนักงานกรมส่งเสริมวัฒนธรรมทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ
ของคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ (ร่างมาตรา ๘)

๒.๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๗ กำหนดคุณสมบัติและวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ร่างมาตรา ๑๐ ถึงร่างมาตรา ๑๓)

๒.๘ กำหนดวิธีการประชุมของคณะกรรมการภาพยนตร์แห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๙ กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือ
ดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ และกำหนดอำนาจหน้าที่
(ร่างมาตรา ๑๖ ถึงร่างมาตรา ๑๙)

๒.๑๑ กำหนดวิธีการจดทะเบียนการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร (ร่าง
มาตรา ๒๐ ถึงร่างมาตรา ๒๒)

๒.๑๒ กำหนดขั้นตอนและวิธีการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และสื่อโฆษณาที่จะออกฉาย
ให้เข้า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๒๓ ถึง ร่างมาตรา ๓๐)

๒.๑๓ กำหนดให้ผู้ที่จะประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ต้องรับใบอนุญาตจาก
นายทะเบียน (ร่างมาตรา ๓๑)

๒.๑๔ กำหนดให้ผู้ที่จะประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์
ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน (ร่างมาตรา ๓๒)

๒.๑๕ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขออนุญาตประกอบกิจการ
โรงภาพยนตร์ และผู้ขออนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์
(ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๑๖ กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับใบอนุญาตการประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ และ
กิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (ร่างมาตรา ๓๔ ถึง ร่างมาตรา ๓๙)

๒.๑๗ กำหนดให้การฉายภาพยนตร์ในสถานที่ที่บุคคลทั่วไปสามารถดูได้
ต้องเป็นภาพยนตร์ที่จัดอยู่ในประเภทตามมาตรา ๒๔ (๑) (ร่างมาตรา ๔๐)

๒.๑๘ กำหนดอำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๔๑ และ
ร่างมาตรา ๔๒)

๒.๑๙ กำหนดให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว
และถือเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๔๓ และ
ร่างมาตรา ๔๔)

๒.๒๐ กำหนดหลักเกณฑ์การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการ นายทะเบียนและ
พนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๔๕ ถึง ร่างมาตรา ๔๖)

๒.๒๑ กำหนดโทษทางปกครอง (ร่างมาตรา ๔๗ ถึง ร่างมาตรา ๕๒)

๒.๒๒ กำหนดโทษปรับเป็นพินัยแก่ผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๓
ถึง ร่างมาตรา ๖๐)

๒.๒๓ กำหนดบทเฉพาะกาลตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๑ ถึง มาตรา ๖๗)

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์

ฉบับละ ๒๕,๐๐๐ บาท

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์

ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท

(๓) ใบรับจดทะเบียนการประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก

ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท

(๔) การจดทะเบียนการสร้างโรงภาพยนตร์ต่างประเทศ

เรื่องละ ๕,๐๐๐ บาท

(๕) การตรวจพิจารณาภาพยนตร์

นาทีละ ๕๐ บาท เศษของนาทีให้ปัดทิ้ง

(๖) การตรวจพิจารณาสื่อโฆษณา

เรื่องละ ๒๐๐ บาท

(๗) ใบแทนใบอนุญาตหรือใบจดทะเบียน

ฉบับละ ๕๐ บาท

(๘) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์

ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท

(๙) การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์

ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
ให้แตกต่างกันโดยค่านึงถึงลักษณะ ขนาด หรือประเภทของโรงภาพยนตร์ หรือ สถานที่
ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(เท่าพิภพ ลี้มัจฉิตกร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ
เป็นผู้เสนอ)

ยื่นเข้าสภาแล้ว

**บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....**

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อกำหนดให้ผู้ประสงค์ผลิตสุราเฉพาะเพื่อการค้าที่ต้องขออนุญาตผลิต และกำหนดกรอบให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตผลิตสุราเพื่อการค้าอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๕๓)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้บุคคลผู้ประสงค์จะผลิตสุรา หรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองต้องขออนุญาตต่ออธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่บทบัญญัติดังกล่าวไม่มีการกำหนดกรอบเนื้อหา ในการออกกฎกระทรวงไว้ให้เหมาะสม ทำให้กฎกระทรวงที่ออกตามความบทบัญญัตินั้นกำหนดคุณสมบัติ ผู้ขออนุญาตและเงื่อนไขอื่น ที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ผู้ประสงค์ผลิตสุรา เพื่อการค้ารายเล็กหรือรายย่อยไม่สามารถประกอบอาชีพตามกฎหมายได้ จึงเป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ไม่คุ้มครองบุคคลให้มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมเพียงพอตามมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สมควรต้องปรับปรุงโดยกำหนดกรอบเนื้อหาของกฎกระทรวงให้เป็นธรรมจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง พระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อคุ้มครองบุคคลให้มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพผลิตสุราตามเงื่อนไขที่เหมาะสม เกิดการพัฒนาทักษะ การผลิต พัฒนาองค์ความรู้ สร้างนวัตกรรมสินค้าให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจ ให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด และเป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดประสงค์จะผลิตสุราเพื่อการค้า ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามวรรคสอง ต้องไม่กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอเกี่ยวกับ ขนาด กำลังการผลิต กำลังแรงม้าเครื่องจักร จำนวนพนักงาน หรือประเภทบุคคล ผู้มีสิทธิขออนุญาต กรณีผู้ขออนุญาตเป็นบริษัทซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยต้องไม่กำหนดจำนวนทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ ยกเว้นการกำหนดสัดส่วนผู้ถือหุ้นสัญชาติไทย

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต”

มาตรา ๔ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง หรือ ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ คำขอใดที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ถือเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และถ้าคำขอดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขอเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๖ ใบอนุญาตที่ออกตามความในมาตรา ๑๕๓ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(วรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล กับคณะ
เป็นผู้เสนอ)

ยื่นเข้าสู่สภาแล้ว

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ โดยแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนหนี้ของลูกหนี้ที่ร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการ แก้ไขเพิ่มเติมลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อมให้สามารถเข้าสู่การฟื้นฟูกิจการได้มากขึ้น กำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด เพื่อให้ลูกหนี้จะสามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้อย่างรวดเร็ว และกำหนดให้บุคคลธรรมดาสามารถฟื้นฟูกิจการได้ อีกทั้งแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจปัจจุบันและประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้ และมีกระบวนการที่ไม่ซับซ้อน ทั้งนี้ ลูกหนี้ยังคงเป็นผู้บริหารกิจการตามแผนฟื้นฟูกิจการ อีกทั้งกำหนดจำนวนหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เพื่อให้สามารถร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม ในปัจจุบัน โดยเพิ่มเติมกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด เพื่อใช้เป็นทางเลือกให้แก่ลูกหนี้ อีกทั้งสมควรกำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา และให้อำนาจ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เพื่อให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งคุ้มครองเจ้าหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๓ เมื่อลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้ตามกำหนดได้ และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้น จะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๙๐/๔ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เจ้าหนี้ซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกันและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๙๐/๓”

(๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ คำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ตามความในหมวดนี้ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ

มาตรา ๙๐/๔๕ คำร้องขอของบุคคลตามมาตรา ๙๐/๔๓ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง

(๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ถูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๙๐/๔๒ วรรคหนึ่ง รวมทั้งรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย

(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๔๖ ในการร้องขอฟื้นฟูกิจการ ผู้ร้องขอต้องชำระค่าขึ้นศาล หนึ่งพันบาท และต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องขอต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการ ไว้ต่อศาล เป็นจำนวนหนึ่งหมื่นบาทในขณะยื่นคำร้องขอหรือตามจำนวนที่ศาลจะเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอไม่ยอมวางเงินประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ร้องขอทิ้งคำร้องขอให้ศาลจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

มาตรา ๙๐/๔๗ ผู้ร้องขอจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต แต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องขอไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอทิ้งคำร้องขอ หรือขาดนัดพิจารณา หรือศาลอนุญาตให้ถอนคำร้องขอ ก่อนที่ศาลจะสั่งจำหน่ายคดี ให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ เพื่อให้เจ้าหนี้ทั้งหลาย และลูกหนี้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา ๙๐/๔๘ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้กำหนดวันนัดไต่สวนเป็นการด่วน และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอไปยังลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายให้ทราบก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน
มาตรา ๙๐/๙๙ ในการไต่สวนคำร้องขอ ศาลต้องไต่สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติ
ไว้ในมาตรา ๙๐/๙๒ ถ้าได้ความจริงและมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการ ทั้งผู้ร้องขอยื่น
คำร้องขอโดยสุจริต ให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ
ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการไต่สวนและมีคำสั่ง
ให้ฟื้นฟูกิจการก็ได้

มาตรา ๙๐/๑๐๐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๑ มาใช้บังคับแก่การไต่สวน
คำร้องขอของศาลด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๐๑ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบ
กำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือวันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาล
มีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการ
ฟื้นฟูกิจการ ตามความในหมวดนี้

(๑) ห้ามมิให้ฟ้องหรือร้องขอให้ศาลพิพากษาหรือสั่งให้เลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้
ถ้ามีการฟ้องหรือร้องขอคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้

(๒) ห้ามมิให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เลิกหรือจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้
และห้ามมิให้นิติบุคคลนั้นเลิกกันโดยประการอื่น

(๓) ห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือเสนอข้อพิพาท
ที่ลูกหนี้อาจต้องรับผิดชอบหรือได้รับความเสียหาย ให้อนุญาตตุลาการชี้ขาด ถ้ามูลแห่งนั้น
เกิดขึ้นก่อน วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย

ในกรณีที่มีการฟ้องคดี หรือเสนอข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการชี้ขาดไว้ก่อนแล้ว
ให้งดการพิจารณาไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(๔) ห้ามมิให้เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้ ถ้ามูลแห่งนั้น
ตามคำพิพากษานั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ในกรณีที่ได้ดำเนินการ
บังคับคดีไว้ก่อนแล้ว ให้ศาลงดการบังคับคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็น
อย่างอื่น หรือการบังคับคดีได้สำเร็จบริบูรณ์แล้วก่อนที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะทราบว่าได้มี
การยื่นคำร้องขอ หรือการบังคับคดีตามคำพิพากษา ให้ลูกหนี้ส่งมอบทรัพย์สินเฉพาะสิ่งเสร็จก่อน
วันดังกล่าวนั้น

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหาย หรือถ้าห่วงงำไว้
จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น
ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีขายได้โดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร แล้วให้กักเงินไว้
ถ้าศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมอบเงินนั้นแก่ผู้บริหารแผนนำไปใช้
จ่ายได้ ถ้าศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือ จำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือ
ยกเลิกการฟื้นฟูกิจการก็ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

(๕) ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่
จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่ง
รับคำร้องขอ ระยะเวลาดังกล่าวศาลอาจขยายได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน

(๖) ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ซึ่งบังคับชำระหนี้ได้เองตามกฎหมายยึดทรัพย์สิน หรือขายทรัพย์สินของลูกหนี้

(๗) ห้ามมิให้เจ้าของทรัพย์สินที่เป็นสาระสำคัญในการดำเนินกิจการของลูกหนี้ ตามสัญญาเช่าซื้อ สัญญาซื้อขาย หรือสัญญาอื่นที่มีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขในการโอนกรรมสิทธิ์ หรือสัญญาเช่าที่ยังไม่สิ้นกำหนดเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ ติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของลูกหนี้หรือของบุคคลอื่นที่อาศัยสิทธิของลูกหนี้ รวมตลอดจนฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินและหนี้ ซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาดังกล่าว ถ้ามีการฟ้องคดีดังกล่าวไว้ก่อนแล้วให้ศาลงดการพิจารณาคดีนั้นไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระ ค่าเช่าซื้อ ราคา ค่าตอบแทนการใช้ทรัพย์สิน หรือค่าเช่าตามสัญญา สองคราวติดต่อกัน หรือกระทำให้ผิดสัญญา ในข้อที่เป็นสาระสำคัญ

(๘) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาวะในทรัพย์สิน นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้าตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

(๙) คำสั่งตามวิธีการชั่วคราวของศาลที่ให้อัด อายัด ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือให้พิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราว ซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้ เพื่อพิจารณานั้น ให้ศาลที่รับคำร้องขอมีอำนาจสั่งให้ระงับผลบังคับไว้ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ถ้าต่อมาศาลนั้นมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ก็ให้มีคำสั่งเกี่ยวกับการชั่วคราวหรือคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์สินของลูกหนี้ชั่วคราวดังกล่าวตามที่เห็นสมควรต่อไป

(๑๐) ห้ามมิให้ผู้ประกอบการสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ งดให้บริการแก่ลูกหนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้ไม่ชำระค่าบริการที่เกิดขึ้นหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ สองคราวติดต่อกัน แต่ไม่ห้ามผู้ประกอบการสาธารณูปโภคที่จะมีคำร้องให้ศาลที่รับคำร้องขอ มีคำสั่งเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ร้องตามที่ศาลเห็นสมควร

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล หรือคำสั่งชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ขัดหรือแย้ง กับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่ง ไม่มีผลผูกพันลูกหนี้

การออกคำสั่งของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท นายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับนิติบุคคลซึ่งเป็นลูกหนี้ การทำนิติกรรม หรือการชำระหนี้ใด ๆ ที่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดของวรรคหนึ่ง การนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา ๙๐/๑๐๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓ มาตรา ๙๐/๑๔ มาตรา ๙๐/๑๕ หรือ มาตรา ๙๐/๑๕ มาใช้บังคับแก่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของเจ้าหน้าที่ การดำเนินการที่ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหน้าที่มีประกัน อายุความ และระยะเวลา เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการบังคับคดี และระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๐๓ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้ลูกหนี้เป็นผู้ทำแผน และให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และบรรดาสีทธิตามกฎหมาย ของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ ยกเว้นสิทธิที่จะได้รับเงินปันผล ตกแก่ผู้ทำแผน และให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๙๐/๑๐๑ (๘) มาใช้บังคับแก่ผู้ทำแผนด้วยโดยอนุโลม

กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้นแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โดยไม่ชักช้า และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์โฆษณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการในราชกิจจานุเบกษาและ หนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วน บริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาล ไว้ในทะเบียน

มาตรา ๙๐/๑๐๔ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๓๘ ถึง มาตรา ๙๐/๔๑ ทวิ มาใช้บังคับแก่กระบวนการในหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๐๕ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ ให้ศาลประกาศคำสั่งยกคำร้องขอ ในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ศาลแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงาน พิทักษ์ทรัพย์ และนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยด่วน เพื่อนายทะเบียนจะได้จัดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน

ส่วนที่ ๓

การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๐๖ ในแผนให้มีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- (๑) เหตุผลที่สมควรให้มีการฟื้นฟูกิจการ
- (๒) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ในขณะ ที่ศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ
- (๓) หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ
  - (ก) ขั้นตอนของการฟื้นฟูกิจการ
  - (ข) การชำระหนี้ การยึดกำหนดเวลาชำระหนี้ การลดจำนวนหนี้ลง และ การจัดกลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๑๐๗
  - (ค) วิธีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เช่น การลดทุนและเพิ่มทุน การก่อหนี้ และระดมเงินทุน การจัดการและการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้
  - (ง) เงื่อนไขการจ่ายเงินปันผลและประโยชน์อื่นใด
  - (จ) แนวทางแก้ปัญหาในกรณีขาดสภาพคล่องชั่วคราวระหว่างการปฏิบัติ ตามแผน
- (๔) ระยะเวลาดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกินห้าปี

(๕) การไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญา ในกรณีที่ทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญามีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้ การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามแผนในวรรคหนึ่ง ให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน

มาตรา ๙๐/๑๐๗ การจัดกลุ่มเจ้าหนี้ ให้จัดดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหนี้มีประกันให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม

(๒) เจ้าหนี้ไม่มีประกันในมูลหนี้ที่เกิดจากการประกอบกิจการให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม แต่ผู้ทำแผนอาจแยกกลุ่มเจ้าหนี้ไม่มีประกันเป็นหลายกลุ่ม โดยให้เจ้าหนี้ไม่มีประกันที่มีสิทธิเรียกร้อง หรือผลประโยชน์ที่มีสาระสำคัญเหมือนกันหรือทำนองเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกันก็ได้

(๓) เจ้าหนี้ไม่มีประกันในมูลหนี้ที่ไม่ได้เกิดจากการประกอบกิจการให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม

มาตรา ๙๐/๑๐๘ สิทธิของเจ้าหนี้ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน เว้นแต่เจ้าหนี้ผู้ได้รับการปฏิบัติที่เสียเปรียบในกลุ่มนั้นจะให้ความยินยอมเป็นหนังสือ

มาตรา ๙๐/๑๐๙ ให้ผู้ทำแผนจัดทำแผนและดำเนินการประชุมเจ้าหนี้ โดยจะจัดประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มหรือจัดประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มไปพร้อมกันก็ได้ โดยจะต้องแจ้ง กำหนดวันนัดประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้าร่วมประชุมเจ้าหนี้ดังกล่าวด้วย เว้นแต่เป็นกรณีที่ไม่มีคามยุ่งยากซับซ้อน หรือมีจำนวนหนี้หรือจำนวนเจ้าหนี้น้อย

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจขอให้ผู้ทำแผนส่งรายงานการประชุมเจ้าหนี้พร้อมหลักฐานการประชุมเจ้าหนี้ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตรวจก็ได้

มาตรา ๙๐/๑๑๐ มติยอมรับแผนต้องเป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น หรือ

(๒) ที่ประชุมเจ้าหนี้อย่างน้อยหนึ่งกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๑๑๑ มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ในกลุ่มนั้น ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น และเมื่อนับรวมจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น

มาตรา ๙๐/๑๑๑ เจ้าหนี้ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ แล้ว

(๑) เจ้าหนี้ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ที่ผิดนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ย และจะได้รับชำระหนี้ที่ผิดนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ยภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และเจ้าหนี้ที่นั้นยังคงมีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามสัญญาหรือข้อตกลงเดิมต่อไป โดยให้ถือเสมือนว่าลูกหนี้ไม่เคยตกเป็นผู้ผิดนัดเลย

(๒) เจ้าหนี้ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาหรือข้อตกลงเดิม

(๓) เจ้าหนี้ตามมาตรา ๑๓๐ ทวิ

มาตรา ๙๐/๑๑๒ ภายในกำหนดเวลาสามเดือนนับแต่วันโฆษณาคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการให้ผู้ทำแผนรายงานต่อศาลว่าที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติยอมรับแผนหรือไม่ ถ้าผู้ทำแผนมิได้รายงานภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานให้ศาลทราบเมื่อได้รับรายงานจากผู้ทำแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลกำหนดวันนัดพิจารณาเป็นการด่วน และให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่งแจ้งความให้ลูกหนี้ และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน

ในกรณีที่ศาลเห็นว่าที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติยอมรับแผนแล้ว ให้ศาลพิจารณาแผนต่อไป

ในกรณีที่ศาลพิจารณาพยานหลักฐานจากรายงานของผู้ทำแผนและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ได้เห็นว่าเจ้าหนี้ไม่มีมติยอมรับแผนก็ดี หรือไม่ลงมติประการใดก็ดี หรือไม่มีเจ้าหนี้ไปประชุมก็ดี หรือผู้ทำแผนมิได้รายงานต่อศาลภายในกำหนดก็ดี ศาลอาจงดการนัดพิจารณา และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๑๓ ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ลงมติตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ ยอมรับแผน ที่ประชุมเจ้าหนี้อาจลงมติตั้งคณะกรรมการเจ้าหนี้แทนเจ้าหนี้ทั้งหลายในการสอดส่องดูแลการปฏิบัติงานตามแผนได้

คณะกรรมการเจ้าหนี้ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่เกินเจ็ดคน โดยเลือกจากเจ้าหนี้หรือผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ เจ้าหนี้คนหนึ่งจะมีผู้แทนเป็นกรรมการเจ้าหนี้เกินกว่าหนึ่งคนไม่ได้

ส่วนที่ ๔

การพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการของศาล

มาตรา ๙๐/๑๑๔ ในการพิจารณาแผน ให้ศาลพิจารณารายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และผู้ทำแผน และข้อคัดค้านของเจ้าหนี้

มาตรา ๙๐/๑๑๕ ให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า

(๑) แผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๑๐๖

(๒) แผนได้รับการยอมรับจากเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๑๑๐

(๓) ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา ๙๐/๑๐๘ และในกรณีที่มติยอมรับแผนเป็นมติตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ (๒) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นเป็นไปตามลำดับที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่า ด้วยการแบ่งทรัพย์สินในคดีล้มละลาย และ

(๔) เมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย

ในกรณีที่แผนมีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๑๐๖ ให้ศาลสอบถามผู้ทำแผน ถ้าศาลเห็นว่ารายการในแผนที่ขาดไปนั้นไม่ใช่สาระสำคัญในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ให้ถือว่าแผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๑๐๖

มาตรา ๙๐/๑๑๑ ก่อนศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน หากมีเจ้าหนี้นั้นคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่ได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการว่า ลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตนหรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการด่วน กับให้ส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้ทั้งหลาย และผู้ทำแผน

หากศาลไต่สวนแล้วได้ความจริงตามที่เจ้าหนี้นั้นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสอบถามผู้ทำแผนถึงเหตุดังกล่าว ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้น เป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนแก้ไขแผนสำหรับหนี้ที่ขาดหายไป หรือแก้ไขข้อผิดพลาดเช่นนั้นให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อไป ถ้าศาลเห็นว่าหนี้ที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินนั้นเป็นข้อผิดพลาด หรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนเรียกประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาลงมติในแผนนั้นเสียใหม่ภายในระยะเวลาตามที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา ๙๐/๑๑๗ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๕

การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๐/๑๐๖ เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ให้บรรดาสิทธิและอำนาจหน้าที่ของผู้ทำแผนตกเป็นของผู้บริหารแผนตั้งแต่ผู้บริหารแผนได้ทราบคำสั่งศาล และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๑๙ แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ย่อมผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหมด ในเรื่องหนี้ของตน แต่ไม่ผูกมัดเจ้าหนี้ทั้งหลายที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้เข้าประชุมเพื่อพิจารณาแผน

มิให้นำมาตรา ๑๐๕๕ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๐๕๖ มาตรา ๑๐๕๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๙ มาตรา ๑๑๔๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๒๘ และมาตรา

๑๒๓๘ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๖ ถึงมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่แผนตาม มาตรานี้

มาตรา ๙๐/๑๒๐ เมื่อศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ถ้ามีความจำเป็น ต้องแก้ไข แผนเพื่อให้การฟื้นฟูกิจการสำเร็จลุล่วงไปได้ ผู้บริหารแผนอาจเสนอขอแก้ไขแผน และ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๙ มาตรา ๙๐/๑๑๐ มาตรา ๙๐/๑๑๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๙๐/๑๑๔ มาตรา ๙๐/๑๑๕ มาตรา ๙๐/๑๑๘ และมาตรา ๙๐/๑๑๙ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

การแก้ไขแผนโดยขอขยายกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน ให้ทำได้ไม่เกิน หนึ่งครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ในกรณีเป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินมาใกล้จะสำเร็จ แล้ว ผู้บริหารแผนจะขอขยายเวลาต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้

ถ้าที่ประชุมเจ้าหนี้ไม่มีมติตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ ยอมรับข้อเสนอขอแก้ไขแผน ตามวรรคหนึ่ง หรือศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยข้อเสนอขอแก้ไขแผนดังกล่าว ให้ผู้บริหารแผน บริหารกิจการต่อไปตามแผนเดิม

มาตรา ๙๐/๑๒๑ ให้ผู้บริหารแผนจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามแผนเสนอต่อ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทุกรอบสามเดือนตามรูปแบบที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์กำหนด

มาตรา ๙๐/๑๒๒ ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหาร แผนต่อไป เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้มีคำร้องต่อศาล ให้ศาลมีคำสั่ง ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

ส่วนที่ ๖

การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๒๓ ถ้าผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เห็นว่าการฟื้นฟู กิจการได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว ให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟู กิจการโดยไม่ชักช้า และให้ศาลนัดพิจารณา หากได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการได้ดำเนินการ เป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟู กิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ในกรณีที่ที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน ก็ให้ศาล มีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการ ต่อไปภายในกำหนดระยะเวลาตามแผน ถ้าในระหว่างนั้น

ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการตามแผนต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ มิฉะนั้นให้ศาลดำเนินการต่อไปตามวรรคสอง

ในกรณีที่ที่ยังเหลือระยะเวลาดำเนินการตามแผน แต่เป็นที่เห็นได้แน่ชัดว่าการฟื้นฟูกิจการจะไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน หรือเมื่อระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟู กิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานให้ศาลทราบภายในสิบสี่วัน นับแต่วันทราบเหตุหรือนับแต่ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุด แล้วแต่กรณี ถ้าศาลเห็นสมควร ก็ให้มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๒๔ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๓ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๒๕ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ให้อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้กลับเป็นของลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ และให้ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป

มาตรา ๙๐/๑๒๖ คำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความผูกพันในหนี้ตามแผนของลูกหนี้กับเจ้าหนี้ และให้มีผลดังต่อไปนี้

(๑) ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป

(๒) ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้กลับมีสิทธิตามกฎหมายต่อไป

(๓) หนี้ซึ่งผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ยกเว้นหนี้ละเมิด เป็นหนี้บุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๔) เจ้าหนี้ที่ลูกหนี้มิได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งหนี้สินและเจ้าหนี้ที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้ประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผน ย่อมมีสิทธิตามมูลหนี้เดิมของตน

มาตรา ๙๐/๑๒๗ คำสั่งศาลที่ให้ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและยกเลิกการฟื้นฟูกิจการไม่กระทบถึงการใดที่ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนได้กระทำไปแล้วก่อนศาลมีคำสั่งเช่นว่านั้น

ส่วนที่ ๗

บทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม

มาตรา ๙๐/๑๒๘ ผู้ใดยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๙๒ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๐/๑๐๑ (๘) ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๓๐ ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ผู้ใดโดยทุจริตปกปิดรายละเอียด แห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จ ในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๓๑ ผู้ใดล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูกิจการ เนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูกิจการจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผย ด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๓๒ ผู้บริหารแผนผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือ กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ ทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๓๓ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการ หรือ ไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๙๐/๑๓๔ ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความ ในหมวดนี้ด้วย”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๓ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟู กิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด มาตรา ๙๐/๑๓๕ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๘

“หมวด ๓/๓ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด

มาตรา ๙๐/๑๓๕ กระบวนพิจารณาส่วนใดที่มีบัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หรือหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม แล้วแต่กรณี

มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่บทบัญญัติเรื่องการตั้งผู้ทำแผน การขอรับชำระหนี้ในการ
ฟื้นฟูกิจการ คำชี้แจงเกี่ยวกับกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ และการประชุมเจ้าหนี้เพื่อ
พิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๔๐/๑๓๖ ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๔๐/๓ หรือมาตรา ๔๐/๔๒
แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดได้ โดยแนบแผน
พร้อมหลักฐานแสดงว่าเจ้าหนี้ได้มีมติยอมรับแผนแล้วตามมาตรา ๔๐/๔๖ หรือมาตรา
๔๐/๑๑๐ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๐/๑๓๗ ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๔๐/๑๓๖ จะยื่นคำร้อง ขอให้มีการ
ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัดไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด
- (๒) ศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้
- (๓) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคล
ที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกัน
ด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

มาตรา ๔๐/๑๓๘ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้กำหนดวันนัดไต่สวนเป็นการด่วน
และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลาย
หนึ่งฉบับ กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอไปยังเจ้าหนี้ทั้งหลายและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้ทราบ
ก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

เจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๔๐/๑๓๙ ในการไต่สวนคำร้องขอ ศาลต้องไต่สวนเอาความจริงตามที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐/๓ หรือมาตรา ๔๐/๔๒ แล้วแต่กรณี และแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามที่
ศาลให้ความเห็นชอบได้ตามมาตรา ๔๐/๕๘ หรือมาตรา ๔๐/๑๑๕ โดยให้ศาลรับฟังความเห็น
ของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ประกอบด้วย

ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการไต่สวนก็ได้ และถ้าได้
ความจริงและแผนเข้าหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอโดยสุจริต ก็ให้ศาล
มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ

มาตรา ๔๐/๑๔๐ ก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน
หากมีเจ้าหนี้ยื่นคำร้องต่อศาลเกี่ยวกับมูลหนี้ที่ได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ
และเห็นชอบด้วยแผนว่า ลูกหนี้ไม่แสดงรายละเอียดแห่งหนี้สินของตนหรือแสดงจำนวนหนี้
ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายไม่ถูกต้อง ให้ศาลส่งสำเนาคำร้องแก่เจ้าหนี้ทั้งหลายและลูกหนี้
และศาลอาจมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตรวจสอบเกี่ยวกับมูลหนี้ของเจ้าหนี้ทั้งหมด
หรือแต่บางส่วน หรือจะมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

หากศาลไต่สวนแล้วได้ความจริงตามที่เจ้าหน้าที่มีคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลสอบถามผู้ทำแผนถึงเหตุดังกล่าว ถ้าศาลเห็นว่าหน้าที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งนั้นสินนั้น เป็นข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดเล็กน้อย ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ทำแผนแก้ไขแผนสำหรับหน้าที่ขาดหายไป หรือแก้ไขข้อผิดพลาดเช่นว่านั้นให้ถูกต้อง และให้ถือว่าแผนยังมีผลผูกพันเจ้าหน้าที่ทั้งหลายต่อไป ถ้าศาลเห็นว่าหน้าที่มีได้แสดงหรือที่ได้แสดงไว้ในรายละเอียดแห่งนั้นสินนั้นเป็นข้อผิดพลาด หรือข้อผิดพลาดในสาระสำคัญ ก็ให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๑๔๑ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอตามหมวดนี้ ลูกหนี้อาจยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ก็ได้ แต่ถ้าลูกหนี้ได้ยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หรือหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม จะยื่นคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้อีกไม่ได้

มาตรา ๙๐/๑๔๒ แผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ย่อมผูกมัดเจ้าหน้าที่ทั้งหมด ในเรื่องหนี้ของตน แต่ไม่ผูกมัดเจ้าหน้าที่ทั้งหลายที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้เข้าประชุมเพื่อพิจารณาแผน มีให้นำมาตรา ๑๐๕๕ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๐๕๖ มาตรา ๑๐๕๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๑๑๗ มาตรา ๑๑๑๙ มาตรา ๑๑๔๕ มาตรา ๑๒๒๐ ถึงมาตรา ๑๒๒๘ และมาตรา ๑๒๓๘ ถึงมาตรา ๑๒๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๔๖ ถึงมาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับแก่แผนตามมาตรานี้

คำสั่งของศาลซึ่งเห็นชอบด้วยแผนไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบบุคคล ซึ่งเป็นหนี้ส่วนกับลูกหนี้ หรือผู้รับผิดชอบร่วมกับลูกหนี้ หรือผู้ค้ำประกันหรืออยู่ในลักษณะอย่างผู้ค้ำประกันของลูกหนี้ ในหน้าที่มีอยู่ก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว และไม่ผลให้บุคคลเช่นว่านั้น ต้องรับผิดชอบในหนี้ที่ก่อขึ้นตามแผนตั้งแต่วันดังกล่าว เว้นแต่บุคคลเช่นว่านั้นจะยินยอมเป็นหนังสือด้วย

มาตรา ๙๐/๑๔๓ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผนแล้ว ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๒ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕ หรือมาตรา ๙๐/๑๐๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๐๒ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๓ เป็นผู้ยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด ให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน โดยอาจกำหนดให้บุคคลอื่นร่วมเป็นผู้บริหารแผนด้วยก็ได้ และให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓/๑ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารแผนมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๔๔ ในกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่ โดยทุจริตหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็น ผู้บริหารแผนต่อไป เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้มีคำร้องต่อศาล ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน

มาตรา ๙๐/๑๔๕ ถ้าลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ตามที่ได้ตกลงไว้ในแผนกิติ หรือปรากฏ แก่ศาลโดยมีพยานหลักฐานว่า การชำระหนี้ตามแผนนั้นไม่อาจดำเนินไปได้ โดยปราศจาก อยุติธรรมหรือจะเป็นการเน้นเข้าเกินสมควรกิติ หรือการที่ศาลได้มีคำสั่งเห็นชอบด้วยนั้น เป็นเพราะถูกหลอกลวงทุจริตกิติ เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานหรือเจ้าหนี้คนใดมีคำ ขอ โดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและเห็นชอบด้วยแผน แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบถึงการใดที่ได้กระทำไปแล้วตามแผนนั้น และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๗๓ และ มาตรา ๙๐/๗๔ หรือมาตรา ๙๐/๑๒๓ และมาตรา ๙๐/๑๒๔ แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๔๖ ผู้ใดยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๑๓๖ อันเป็นเท็จ ในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๔๗ ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สินของลูกหนี้ ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๙๐/๑๒ หรือมาตรา ๙๐/๑๐๑ แล้วแต่กรณี นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการค้า ตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุก ไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๔๘ ลูกหนี้หรือผู้บริหารของลูกหนี้ผู้ใดโดยทุจริตปกปิดรายละเอียด แห่งหนี้สินในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จ ในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุก ไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๔๙ ผู้ใดล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูกิจการ เนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผย ด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินสามปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๕๐ ผู้บริหารแผนผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือ กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหาย แก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๕๑ ในกรณีนี้ผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการ หรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๙๐/๑๕๒ ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความ ในหมวดนี้ด้วย”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๔ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟู ฐานะของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา มาตรา ๙๐/๑๕๓ ถึงมาตรา ๙๐/๑๘๐ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“หมวด ๓/๔ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา

ส่วนที่ ๑ การขอและการให้ฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้

มาตรา ๙๐/๑๕๓ เจ้าหนี้หรือลูกหนี้อาจร้องขอให้มีการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ได้ ตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ ไม่ว่าจะลูกหนี้จะถูกฟ้องให้ล้มละลายแล้วหรือไม่

กระบวนพิจารณาส่วนใดที่มีบัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติ ในหมวดอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๕๔ เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ตามมาตรา ๙๐/๙๒ ถ้าลูกหนี้เป็นบุคคลธรรมดา

(๑) ที่มีรายได้ประจำ และมีหนี้อื่นอาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอนไม่ต่ำกว่า หนึ่งแสนบาท หรือ

(๒) ประกอบกิจการที่มีหนี้อื่นอาจกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอนไม่ต่ำกว่าหนึ่งแสนบาท แต่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท

เจ้าหนี้หรือลูกหนี้อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ได้

มาตรา ๙๐/๑๕๕ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๑๕๔ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูฐานะ ของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดหรือมีคำสั่งให้ฟื้นฟูฐานะ ของลูกหนี้แล้ว

(๒) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอให้ฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ตามความในหมวดนี้ ภายใต้อาณัติของศาลก่อนยื่นคำร้องขอ

(๓) ลูกหนี้ได้รับการปลดจากล้มละลายหรือได้รับการปลดจากการฟื้นฟูฐานะ หรือ

ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้แล้ว และยังไม่พ้นห้าปีนับแต่วันปลดจากล้มละลาย หรือวันปลดจากการฟื้นฟูฐานะหรือวันที่มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้

มาตรา ๙๐/๑๕๖ ผู้ยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึงการที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

ถ้าเจ้าหนี้เป็นผู้ร้องขอ จะต้องแนบรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้นี้ยื่นเท่าที่ทราบมาพร้อมคำร้องขอ

ถ้าลูกหนี้เป็นผู้ร้องขอ จะต้องแนบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดที่มีรายชื่อและที่อยู่โดยชัดแจ้งของเจ้าหนี้ทั้งหลาย และประมาณการรายได้และรายจ่ายในรอบระยะเวลาหนึ่งปีข้างหน้ามาพร้อมคำร้องขอ

มาตรา ๙๐/๑๕๗ ในการร้องขอฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ ผู้ร้องขอต้องชำระค่าขึ้นศาลจำนวนห้าร้อยบาท และต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องขอต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ไว้ต่อศาลเป็นจำนวนห้าพันบาทในขณะยื่นคำร้องขอหรือตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอไม่ยอมวางเงินประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ร้องทั้งคำร้องขอให้ศาลจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

มาตรา ๙๐/๑๕๘ ผู้ร้องขอจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต แต่ถ้าศาลได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้แล้ว ศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องขอไม่ได้

มาตรา ๙๐/๑๕๙ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ถ้าลูกหนี้เป็นผู้ร้องขอ ให้ศาลพิจารณาตามมาตรา ๙๐/๑๕๔ และมีคำสั่งฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้โดยทันที เว้นแต่ศาลจะพิจารณาเห็นว่าลูกหนี้ยื่นคำร้องขอโดยไม่สุจริต ให้ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ

ถ้าเจ้าหนี้เป็นผู้ร้องขอ ให้ศาลดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) นัดไต่สวนเป็นการด่วน และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวน ในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอไปยังเจ้าหนี้ทั้งหลายเท่าที่ทราบก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ในกรณีที่ลูกหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราว ให้ผู้ร้องขอส่งสำเนาคำร้องขอแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ด้วย

(๒) ให้เจ้าหนี้ผู้ร้องขอส่งสำเนาคำร้องขอไปยังลูกหนี้ให้ทราบก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และให้ลูกหนี้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดที่มีอยู่ รายชื่อและที่อยู่โดยชัดแจ้งของเจ้าหนี้ทั้งหลายต่อศาลก่อนวันนัดไต่สวนด้วย

ลูกหนี้และเจ้าหนี้อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๙๐/๑๖๐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๙๙ ถึงมาตรา ๙๐/๑๐๕ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การประชุมเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้

มาตรา ๙๐/๑๖๑ ในแผนให้มีรายการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- (๑) เหตุผลที่ทำให้มีการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้
  - (๒) รายละเอียดแห่งสินทรัพย์ หนี้สิน และภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ในขณะที่ยื่นคำขอฟื้นฟูกู้หนี้
  - (๓) วิธีการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้
  - (๔) ระยะเวลาการดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกินห้าปี
  - (๕) การไม่ยอมรับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญา ในกรณีทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือสิทธิตามสัญญามีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้
- การฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ตามแผนในวรรคหนึ่ง ให้ลูกหนี้เป็นผู้บริหารแผน

มาตรา ๙๐/๑๖๒ การจัดกลุ่มเจ้าหน้าที่ ให้จัดตั้งต่อไปนี้

- (๑) เจ้าหน้าที่มีประกันให้จัดเป็นหนึ่งกลุ่ม
- (๒) เจ้าหน้าที่ไม่มีประกันอาจจัดได้เป็นหลายกลุ่ม โดยให้เจ้าหน้าที่ไม่มีประกันที่มีสิทธิเรียกร้อง หรือผลประโยชน์ที่มีสาระสำคัญเหมือนกันหรือทำนองเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน

มาตรา ๙๐/๑๖๓ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ยอมรับแผนแล้ว

- (๑) เจ้าหน้าที่ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ที่ผิดนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ย และจะได้รับชำระหนี้ที่ผิดนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ยภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอฟื้นฟูกู้หนี้และเจ้าหนี้ยื่นคำขอฟื้นฟูกู้หนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามสัญญาหรือข้อตกลงเดิมต่อไป โดยให้ถือเสมือนว่าลูกหนี้ไม่เคยตกเป็นผู้ผิดนัดเลย
- (๒) เจ้าหน้าที่ที่ได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาหรือข้อตกลงเดิม
- (๓) เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๐ ทวิ
- (๔) เจ้าหน้าที่มีประกันซึ่งหลักประกันนั้นเป็นสถานที่อยู่อาศัยของลูกหนี้ อันเป็นแหล่งสำคัญ และได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนให้ได้รับชำระหนี้ที่ผิดนัดเต็มจำนวนพร้อมดอกเบี้ยภายในระยะเวลาห้าปี นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และเจ้าหนี้ยื่นคำขอฟื้นฟูกู้หนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ตามสัญญาหรือข้อตกลงเดิมต่อไป โดยให้ถือเสมือนว่าลูกหนี้ไม่เคยตกเป็นผู้ผิดนัดเลย
- (๕) เจ้าหน้าที่ภาวะการซึ่งได้รับข้อเสนอจากผู้ทำแผนที่จะชำระหนี้ค่าภาษีอากรพร้อมเงินเพิ่ม ที่คงค้างเป็นงวด ๆ งวดละเท่า ๆ กัน ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน

มาตรา ๙๐/๑๖๔ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๐๘ ถึงมาตรา ๙๐/๑๑๐ และมาตรา ๙๐/๑๑๒ ถึงมาตรา ๙๐/๑๑๓ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓ การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้

มาตรา ๙๐/๑๖๕ ในการพิจารณาแผน ให้ศาลพิจารณารายงานของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และผู้ทำแผน และข้อคัดค้านของเจ้าหนี้

มาตรา ๙๐/๑๖๖ ให้ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า

(๑) แผนมีรายการครบถ้วนตามมาตรา ๙๐/๑๖๑

(๒) ข้อเสนอในการชำระหนี้ไม่ขัดต่อมาตรา ๙๐/๑๐๘ และในกรณีที่มีมติยอมรับแผนเป็นมติ ตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ (๒) ข้อเสนอในการชำระหนี้ตามแผนนั้นเป็นไปตามลำดับที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๙๐/๑๖๘ เว้นแต่เจ้าหนี้จะให้ความยินยอม และ

(๓) เมื่อการดำเนินการตามแผนสำเร็จจะทำให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ไม่น้อยกว่ากรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย

มาตรา ๙๐/๑๖๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๑๖ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๒ และมาตรา ๙๐/๑๒๔ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๕ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๙๐/๑๖๘ ในกรณีที่มีมติยอมรับแผนของเจ้าหนี้เป็นมติตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ (๒) ลำดับการชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ ให้เป็นไปตามลำดับดังต่อไปนี้

(๑) หนี้ซึ่งลูกหนี้ก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ รวมถึงหนี้ที่ลูกหนี้ก่อขึ้นโดยชอบตามมาตรา ๙๐/๑๐๑ (๘) นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้จนถึงวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน

(๒) ค่าธรรมเนียมของเจ้าหนี้ผู้ยื่นคำร้องขอ

(๓) ค่าภาษีอากรที่ถึงกำหนดชำระภายในหกเดือนก่อนมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ และเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับก่อนมีคำสั่งให้ฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้เพื่อการทำงานที่ได้ทำให้ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้างตามมาตรา ๒๕๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

(๔) หนี้ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรและค่าเลี้ยงชีพของคู่สมรส

ส่วนที่ ๔ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบแผนฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้

มาตรา ๙๐/๑๖๙ ถ้าผู้บริหารแผนเห็นว่าการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ได้ดำเนินการ เป็นผลสำเร็จตามแผนแล้ว ให้รายงานขอให้ศาลมีคำสั่งปลดลูกหนี้จากการฟื้นฟูฐานะ และให้ศาลนัดพิจารณา หากได้ความว่าการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ได้ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน ก็ให้ศาลมีคำสั่งปลดลูกหนี้จากการฟื้นฟูฐานะโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าได้ความว่าการฟื้นฟูกิจการยังไม่เป็นผลสำเร็จ ก็ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ต่อไปภายในกำหนด

ระยะเวลาตามแผน ถ้าในระหว่างนั้น ระยะเวลาดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลงแล้ว แต่เป็นที่เห็น
ได้แน่ชัดว่าแผนได้ดำเนินการมาใกล้จะสำเร็จแล้ว ศาลจะขยายระยะเวลาดำเนินการตามแผน
ต่อไปอีกตามควรแก่กรณีก็ได้ มิฉะนั้นให้ศาลดำเนินการต่อไป ตามวรรคสอง

เมื่อระยะเวลาตามแผนสิ้นสุดลง แต่การฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ยังไม่เป็นผลสำเร็จ
ตามแผน ให้ผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์รายงานให้ศาลทราบภายในสิบสี่วัน
นับแต่ระยะเวลาการดำเนินการตามแผนสิ้นสุดลง ในกรณีเช่นนี้ ให้ศาลนัดพิจารณาเป็นการ
ด่วนและแจ้งวันเวลานัดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ส่ง
แจ้งความให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ทั้งหลายทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ในการพิจารณา ให้
ศาลพิจารณาพยานหลักฐานในจำนวนและฟังคำชี้แจงของผู้บริหารแผนและเจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์ ถ้าศาลเห็นว่าการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ยังไม่เป็นผลสำเร็จตามแผน ให้ศาล
มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด เว้นแต่มีเหตุอื่นที่ไม่ควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย ก็ให้ศาล
มีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูฐานะ

มาตรา ๙๐/๑๗๐ ถ้าลูกหนี้ถึงแก่ความตายก่อนที่จะดำเนินการตามแผนสำเร็จ
ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูฐานะ แต่ถ้าทายาทของลูกหนี้ได้ยื่นคำร้องขอต่อศาลว่าจะ
ดำเนินการตามแผนต่อไปจนเป็นผลสำเร็จ ศาลอาจมีคำสั่งให้ทายาทผู้นั้นเข้าเป็นผู้บริหารแผน
แทนลูกหนี้ก็ได้

มาตรา ๙๐/๑๗๑ คำสั่งปลดลูกหนี้จากการฟื้นฟูฐานะ มีผลให้ลูกหนี้หลุดพ้นจากหนี้
ทั้งปวงที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน เว้นแต่

- (๑) หนี้ซึ่งลูกหนี้ยังต้องรับผิดชอบตามแผนฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้
- (๒) หนี้ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรและค่าเลี้ยงชีพของคู่สมรส
- (๓) หนี้ละเมิดอันเกิดจากการกระทำโดยจงใจของลูกหนี้
- (๔) หนี้ซึ่งเกิดขึ้นโดยความทุจริตฉ้อโกงของลูกหนี้ หรือหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ไม่ได้เรียกร้อง
เนื่องจากความทุจริตฉ้อโกงซึ่งลูกหนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสมรู้
- (๕) หนี้ของเจ้าหนี้ที่ผู้ทำแผนมิได้เรียกให้เข้าประชุมเพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูฐานะของ
ลูกหนี้

มาตรา ๙๐/๑๗๒ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด ให้ถือว่าวันที่
ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาเป็นวันที่มีการขอให้ลูกหนี้ล้มละลาย และให้เจ้าหนี้
ทั้งหลายเสนอคำขอรับชำระหนี้ รวมทั้งหนี้ที่ลูกหนี้ได้กระทำขึ้นภายหลังจากวันที่ศาลมีคำสั่ง
เห็นชอบด้วยแผนจนถึงก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดต่อเจ้าพนักงาน
พิทักษ์ทรัพย์ด้วย

ให้ที่ประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกแต่งตั้งเจ้าหนี้คนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นเจ้าหนี้
ผู้เป็นโจทก์

มาตรา ๙๐/๑๗๓ คำสั่งของศาลที่ให้พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดไม่กระทบถึง
การใดที่ได้กระทำโดยสุจริตและเป็นไปตามแผนแล้วก่อนศาลมีคำสั่งเช่นว่านั้น และมีผลให้

เจ้าหน้าที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้ในการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ที่กลับคืนสู่สถานะดังที่เป็นอยู่เดิม เว้นแต่สภาพหนี้ในขณะนั้นจะไม่เปิดช่องให้กระทำได้

ส่วนที่ ๕ บทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณา เกี่ยวกับการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา

มาตรา ๙๐/๑๗๔ ผู้ใดยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๙๐/๑๕๔ อันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้ลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้อื่น หรือประชาชนเสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๗๕ ผู้ใดจำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดภาระในทรัพย์สินของลูกหนี้ ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๙๐/๑๐๑ (๘) นอกจากเป็นการกระทำที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินการตามปกติของลูกหนี้สามารถดำเนินการต่อไปได้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๗๖ ลูกหนี้ผู้ใดโดยทุจริตปกปิดรายละเอียดแห่งหนี้ในสาระสำคัญ หรือแสดงจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของเจ้าหนี้ทั้งหลายอันเป็นเท็จในสาระสำคัญ ซึ่งอาจทำให้เจ้าหนี้เสียหาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๗๗ ผู้ใดล่วงรู้กิจการหรือข้อมูลใด ๆ ของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูฐานะ เนื่องมาจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดในหมวดนี้ อันเป็นกิจการหรือข้อมูลที่ตามปกติวิสัยของลูกหนี้ที่ได้รับการฟื้นฟูฐานะจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยด้วยประการใด ๆ นอกจากตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูฐานะตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๗๘ ผู้บริหารแผนผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งหมวดนี้ โดยมุ่งหมายให้เกิดความเสียหายแก่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๙๐/๑๗๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามความในหมวดนี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือไม่สั่งการ หรือกระทำการหรือไม่กระทำการ อันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๙๐/๑๘๐ ให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้เป็นผู้เสียหายในความผิดตามความในหมวดนี้ด้วย”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“มาตรา ๑๔๒/๑ ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าเจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด มีพฤติการณ์ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีพฤติการณ์ไปในทางทุจริต เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ออกหมายเรียกเจ้าหนี้ ลูกหนี้ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งได้รับความหรือสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับพฤติการณ์ดังกล่าวนั้นมาไต่สวนหรือสอบสวน และมีคำสั่งให้บุคคลนั้นส่งเอกสารหรือวัตถุพยานซึ่งอยู่ในความยึดถือหรือในอำนาจของผู้ที่นั้นอันเกี่ยวกับพฤติการณ์ดังกล่าวให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

(๒) รายงานต่อศาลเกี่ยวกับพฤติการณ์ดังกล่าว เพื่อให้ศาลมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ศาลเห็นสมควร

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“มาตรา ๑๗๔/๑ ผู้ใดขัดขืนหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ตามมาตรา ๑๔๒/๑ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๑๑ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบถึงกระบวนการพิจารณาของศาล และการดำเนินการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่ได้กระทำไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๒ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ ให้ฟื้นฟูกิจการตามหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนกว่ากระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้จะเสร็จสิ้น และให้นำส่วนที่ ๖ บทกำหนดโทษ ในหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาใช้บังคับด้วย

มาตรา ๑๓ ให้ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากในระบบเศรษฐกิจปัจจุบันและประสบปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงินชั่วคราว สามารถเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการได้ และมีกระบวนการที่ไม่ซับซ้อน ทั้งนี้ ลูกหนี้ยังคงเป็นผู้บริหารกิจการตามแผนฟื้นฟูกิจการ อีกทั้งกำหนดจำนวนหนี้ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เพื่อให้สามารถร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน โดยเพิ่มเติมกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด เพื่อใช้เป็นทางเลือกให้แก่ลูกหนี้ อีกทั้งสมควรกำหนดกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา และให้อำนาจเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เพื่อให้ความช่วยเหลือลูกหนี้ได้อย่างทั่วถึง รวมทั้งคุ้มครองเจ้าหนี้และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ ดังต่อไปนี้

๒.๑ กำหนดชื่อร่างและวันใช้บังคับ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๑ และมาตรา ๒)

๒.๒ กำหนดให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๐/๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๙๐/๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยกำหนดให้ลูกหนี้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้ตามกำหนดได้ และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้ (ร่างมาตรา ๓ ร่างมาตรา ๔ และร่างมาตรา ๕)

๒.๓ กำหนดให้ยกเลิกความในหมวด ๓/๒ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและกิจการขนาดย่อม แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๙ ถึง

มาตรา ๙๐/๑๒๘ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยเปลี่ยนชื่อหมวดใหม่เป็นหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม เพื่อเปิดโอกาสให้ลูกหนี้ทุกประเภทที่ประกอบกิจการขนาดย่อมสามารถร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการได้ และมีการกำหนดสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๓.๑ ส่วนที่ ๑ บทนิยาม กำหนดบทนิยามที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คำว่า “เจ้าหนี้” “ลูกหนี้” “คำร้องขอ” “ผู้ร้องขอ” “แผน” “ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” และ “ผู้บริหารของลูกหนี้” (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๙๑)

๒.๓.๒ ส่วนที่ ๒ การขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๙๒ ถึงมาตรา ๙๐/๑๐๕)

(๑) กำหนดหน้าที่อาจจะยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ฟื้นฟูกิจการได้ กำหนดบุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลฟื้นฟูกิจการ รายละเอียดของคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของบุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่งการชำระค่าขึ้นศาล และการวางเงินประกัน การถอนคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ กำหนดข้อปฏิบัติ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผน หรือ วันที่ดำเนินการเป็นผลสำเร็จตามแผน หรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอ หรือจำหน่ายคดี หรือยกเลิกคำสั่งฟื้นฟูกิจการ ห้ามมิให้กระทำ และผลของการฝ่าฝืน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๙๒ ถึงมาตรา ๙๐/๑๐๑)

(๒) กำหนดให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๓ มาตรา ๙๐/๑๔ มาตรา ๙๐/๑๕ ทวิ และมาตรา ๙๐/๑๕ มาใช้บังคับแก่การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของเจ้าหนี้ การดำเนินการที่ถือเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหนี้มีประกันอายุความและระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการกระบวนพิจารณาและการบังคับคดี และระยะเวลาเกี่ยวกับการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการด้วยโดยอนุโลม (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๐๒)

(๓) กำหนดอำนาจหน้าที่ของลูกหนี้และผู้ทำแผน เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และกำหนดวิธีการแจ้งคำสั่งฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๐๓ และมาตรา ๙๐/๑๐๔)

(๔) กำหนดวิธีการแจ้งคำสั่งยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๐๕)

๒.๓.๓ ส่วนที่ ๓ การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๐๖ ถึงมาตรา ๙๐/๑๑๓)

(๑) กำหนดรายการที่ต้องมีในแผนฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๐๖)

(๒) กำหนดเรื่องการจัดกลุ่มเจ้าหนี้ สิทธิของเจ้าหนี้กลุ่มต่างๆ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๐๗ และมาตรา ๙๐/๑๐๘)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๙๐/๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ถูกหนี้เป็นหนี้ร่วมกัน เป็นจำนวนแน่นอนตามมาตรา ๙๐/๓”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในหมวด ๓/๒ กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการ ของลูกหนี้ที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มาตรา ๙๐/๙๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๘ แห่ง พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓/๒
กระบวนพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม

ส่วนที่ ๑
บทนิยาม

มาตรา ๙๐/๙๑ ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น
“เจ้าหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน
“ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญ ไม่จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
“คำร้องขอ” หมายความว่า คำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ
“ผู้ร้องขอ” หมายความว่า ผู้ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ
“แผน” หมายความว่า แผนฟื้นฟูกิจการ
“ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้” หมายความว่า ผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งเป็นลูกหนี้ และหมายความรวมถึงบุคคลในคณะบุคคลหรือผู้มีส่วนได้เสียทำนองเดียวกับผู้ถือหุ้น ในนิติบุคคลอื่นซึ่งเป็นลูกหนี้
“ผู้บริหารของลูกหนี้” หมายความว่า หุ่นส่วนผู้จัดการ กรรมการ ผู้จัดการหรือผู้มีอำนาจดำเนินกิจการของลูกหนี้ในวันที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ
(๓) กำหนดเรื่องการประชุมเจ้าหนี้ การลงมติยอมรับแผน เจ้าหนี้ที่ยอมรับแผน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๐๙ และมาตรา ๙๐/๑๑๓)
๒.๓.๔ ส่วนที่ ๔ การพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการของศาล (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๑๔ ถึงมาตรา ๙๐/๑๑๗)
กำหนดเรื่องการพิจารณาแผนของศาล การเห็นชอบด้วยแผนของศาล และในกรณี ที่ศาลมีคำสั่งไม่เห็นชอบด้วยแผน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๑๔ ถึงมาตรา ๙๐/๑๑๗)
๒.๓.๕ ส่วนที่ ๕ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน ฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๑๘ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๒)
(๑) กำหนดผลของคำสั่งศาลเห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ การแก้ไขแผน การจัดทำรายงานการปฏิบัติงานตามแผน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๑๘ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๑)

(๒) กำหนดกรณีที่ผู้บริหารแผนไม่ดำเนินการตามแผน หรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือมีเหตุอื่นที่ไม่สมควรเป็นผู้บริหารแผนต่อไป ให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๒๒)

๒.๓.๖ ส่วนที่ ๖ การยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการและการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๒๓ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๗)

กำหนดหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติในการพิจารณายกเลิกการฟื้นฟูกิจการ และกรณีศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ และผลของคำสั่งศาลที่ยกเลิกคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการและยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๒๓ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๗)

๒.๓.๗ ส่วนที่ ๗ บทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟู กิจการของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๒๘ ถึงมาตรา ๙๐/๑๓๔)

กำหนดเหตุแห่งความผิด และกำหนดโทษของลูกหนี้ที่เป็นกิจการขนาดย่อม (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๒๘ ถึงมาตรา ๙๐/๑๓๔)

๒.๔ เพิ่มหมวด ๓/๓ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด เพิ่มมาตรา ๙๐/๑๓๕ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ (ร่างมาตรา ๗)

๒.๔.๑ กำหนดการนำกระบวนการพิจารณามาใช้ในการฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ อย่างเร่งรัด หลักเกณฑ์การขอให้มีการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้แบบเร่งรัด การปฏิบัติเมื่อศาลยกคำร้องขอ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๓๕ ถึงมาตรา ๙๐/๑๔๑)

๒.๔.๒ กำหนดผลของแผนซึ่งศาลมีคำสั่งเห็นชอบแล้ว ผลของการไม่ปฏิบัติตามแผน กำหนดกรณีการดำเนินตามแผนไม่เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ไม่ยุติธรรม หรือล่าช้าเกินสมควร (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๔๒ ถึงมาตรา ๙๐/๑๔๕)

๒.๔.๓ กำหนดเหตุแห่งความผิด โทษ และความรับผิด กรณีการขอฟื้นฟูกิจการ แบบเร่งรัด (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๔๖ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕๒)

๒.๕ เพิ่มหมวด ๓/๔ กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา เพิ่มมาตรา ๙๐/๑๕๓ ถึงมาตรา ๙๐/๑๘๐ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ (ร่างมาตรา ๘)

๒.๕.๑ ส่วนที่ ๑ การขอและการให้ฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๕๓ ถึงมาตรา ๙๐/๑๖๐)

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการขอให้ฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ การกำหนดค่าขึ้นศาล และการวางเงินประกัน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๕๓ ถึงมาตรา ๙๐/๑๕๗)

(๒) การถอนคำร้องขอ และการพิจารณาคำร้องขอ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๕๘ ถึงมาตรา ๙๐/๑๖๐)

๒.๕.๒ ส่วนที่ ๒ การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาแผนฟื้นฟูฐานะของลูกหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๖๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๖๔)

กำหนดรายการที่ต้องมีในแผนพื้นฐานของลูกหนี้ การจัดกลุ่มเจ้าหนี้ การยอมรับแผนของเจ้าหนี้ สิทธิของเจ้าหนี้กลุ่มต่างๆ การประชุมเจ้าหนี้ และการลงมติยอมรับแผน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๖๑ ถึงมาตรา ๙๐/๑๖๔)

๒.๕.๓ ส่วนที่ ๓ การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพื้นฐานของลูกหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๖๕ ถึงมาตรา ๙๐/๑๖๘)

(๑) กำหนดเรื่องการพิจารณาแผนของศาล การเห็นชอบด้วยแผนของศาล (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๖๕ และมาตรา ๙๐/๑๖๖)

(๒) กำหนดให้นำบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๑๖ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๒ และมาตรา ๙๐/๑๒๔ ถึงมาตรา ๙๐/๑๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๖๗)

(๓) กำหนดลำดับของมติยอมรับแผนของเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๑๑๐ (๒) (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๖๘)

๒.๕.๔ ส่วนที่ ๔ การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งเห็นชอบแผนพื้นฐานของลูกหนี้ (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๖๙ ถึงมาตรา ๙๐/๑๗๓)

(๑) ผลของการดำเนินการตามแผนพื้นฐานสำเร็จ และไม่สำเร็จ กรณีลูกหนี้ถึงแก่ความตายก่อนดำเนินการตามแผนสำเร็จ ผลของการปลดลูกหนี้จากการพื้นฐาน และผลของคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๖๙ ถึงมาตรา ๙๐/๑๗๒)

(๒) กำหนดให้คำสั่งของศาลที่ให้พิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดไม่กระทบถึงการได้กระทำโดยสุจริต และเป็นไปตามแผน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๗๓)

๒.๕.๕ ส่วนที่ ๕ บทกำหนดโทษว่าด้วยกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการพื้นฐานของลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๙๐/๑๗๔ ถึงมาตรา ๙๐/๑๘๐)

ส่วนที่ ๒

การขอและการให้ฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๙๒ เมื่อลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้ และเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกัน โดยลูกหนี้ที่เป็นบุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือห้างหุ้นส่วนสามัญไม่จดทะเบียน ต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท แต่ไม่ถึงห้าสิบล้านบาท และลูกหนี้ที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือนิติบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องมีจำนวนหนี้แน่นอนไม่น้อยกว่าสองล้านบาทแต่ไม่ถึงห้าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้ ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้เกิดขึ้น ให้สันนิษฐานว่าลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

(๑) ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอกับหนี้สิน

(๒) ลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ภายในกำหนด และเมื่อได้รับหนังสือทวงถามจากเจ้าหนี้ให้ชำระหนี้แล้วยังไม่ชำระหนี้ภายในเวลาสามสิบวัน

(๓) ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินที่จะพึงบังคับคดีได้ตามคำพิพากษา หรือเจ้าหนี้ร้องขอ
บังคับคดีแก่ลูกหนี้แล้วไม่มีทรัพย์สินพอชำระหนี้

(๔) ลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายใดรายหนึ่ง และมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่า
ลูกหนี้ผิดนัดหรืออาจจะผิดนัดชำระหนี้เจ้าหนี้รายอื่น ๆ

(๕) ลูกหนี้มีกระแสเงินสดไม่พอชำระหนี้

มาตรา ๙๐/๙๓ บุคคลซึ่งมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการ ได้แก่

(๑) เจ้าหนี้ในหนี้ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจการซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคน
รวมกันและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง

(๒) ลูกหนี้ซึ่งมีลักษณะตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๙๐/๙๔ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ จะยื่นคำร้องขอให้มีการฟื้นฟูกิจการ
ของลูกหนี้ไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาด

(๒) ศาลหรือนายทะเบียนได้มีคำสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคล
ที่เป็นลูกหนี้ หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วย
เหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

(๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ คำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือ
คำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ ตามความในหมวดนี้ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ

มาตรา ๙๐/๙๕ คำร้องขอของบุคคลตามมาตรา ๙๐/๙๓ เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้
ฟื้นฟูกิจการ จะต้องแสดงโดยชัดแจ้งถึง

(๑) การที่ลูกหนี้ไม่อยู่ในสถานะที่จะชำระหนี้ได้

(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้ที่เกิดขึ้นจาก
การดำเนินกิจการและมีจำนวนหนี้แน่นอนตามมาตรา ๙๐/๙๒ วรรคหนึ่ง รวมทั้งรายชื่อและ
ที่อยู่ของเจ้าหนี้ทั้งหลาย

(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ

มาตรา ๙๐/๙๖ ในการร้องขอฟื้นฟูกิจการ ผู้ร้องขอต้องชำระค่าขึ้นศาล หนึ่งพันบาท
และต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายที่ผู้ร้องขอต้องรับผิดชอบในการขอฟื้นฟูกิจการไว้ต่อศาลเป็น
จำนวนหนึ่งหมื่นบาทในขณะที่ยื่นคำร้องขอหรือตามจำนวนที่ศาลจะเห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอไม่ยอมวางเงินประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ร้องขอทั้งคำร้องขอ
ให้ศาลจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ

มาตรา ๙๐/๙๗ ผู้ร้องขอจะถอนคำร้องขอไม่ได้ เว้นแต่ศาลจะอนุญาต แต่ถ้าศาล
ได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ศาลจะอนุญาตให้ถอนคำร้องขอไม่ได้

ในกรณีที่ผู้ร้องขอทั้งคำร้องขอ หรือขาดนัดพิจารณา หรือศาลอนุญาตให้ถอนคำร้องขอ ก่อนที่ศาลจะสั่งจำหน่ายคดี ให้โฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายหนึ่งฉบับ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทั้งหลาย และลูกหนี้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

มาตรา ๙๐/๙๘ เมื่อศาลสั่งรับคำร้องขอแล้ว ให้กำหนดวันนัดไต่สวนเป็นการด่วน และให้ศาลประกาศคำสั่งรับคำร้องขอและวันเวลานัดไต่สวนในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลาย หนึ่งฉบับ กับให้ส่งสำเนาคำร้องขอไปยังลูกหนี้และเจ้าหน้าที่ทั้งหลายให้ทราบก่อนวันนัดไต่สวน ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ลูกหนี้หรือเจ้าหน้าที่อาจยื่นคำคัดค้านก่อนวันนัดไต่สวนนัดแรกไม่น้อยกว่าสามวัน

มาตรา ๙๐/๙๙ ในการไต่สวนคำร้องขอ ศาลต้องไต่สวนเอาความจริงตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐/๙๒ ถ้าได้ความจริงและมีเหตุอันสมควรที่จะฟื้นฟูกิจการ ทั้งผู้ร้องขอยื่น คำร้องขอโดยสุจริตให้ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ มิฉะนั้นให้มีคำสั่งยกคำร้องขอ

ในกรณีที่ไม่มีผู้คัดค้านคำร้องขอ ถ้าศาลเห็นสมควรจะงดการไต่สวนและมีคำสั่ง ให้ฟื้นฟูกิจการก็ได้

มาตรา ๙๐/๑๐๐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๐/๑๑ มาใช้บังคับแก่การไต่สวน คำร้องขอของศาลด้วยโดยอนุโลม

๒.๖ เพิ่มมาตรา ๑๔๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

โดยกำหนดอำนาจเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการในกรณีเป็นที่สงสัยว่าเจ้าหน้าที่ ลูกหนี้ ผู้มีส่วนได้เสีย หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด มีพฤติการณ์ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือ มีพฤติการณ์ไปในทางทุจริต (ร่างมาตรา ๙)

๒.๗ เพิ่มมาตรา ๑๗๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

โดยกำหนดโทษกรณีขัดขืนหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๘ กำหนดผลของการดำเนินการต่างๆ ที่ดำเนินการไปแล้วก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

๒.๙ กำหนดให้ประธานศาลฎีกาและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๓)